

Viata deplina

Apoi a zis tuturor: „Dacă vorește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze.”

*Studiū despre biruința
De
Daniel E. Augsburger*

Recomandari

Li datorez totul Domnului Isus Hristos , toate binecuvantarile ce vin din aceste materiale sau pentru seminariile pe care le-am tinut. Eu am impartasit ceea ce El mi-a impartasit. Deoarece nu sunt atat de cunoscut, s-a crezut ca, cateva recomandari ar putea incuraja participarea la seminarii si studiul materialelor.

Dan A.

“ Am avut privilegiul de a-l cunoaste pe Daniel Augsburger, Jr., in ultimii cinci ani, timp in care a fost un membru activ aici in Biserica Pioneer Memorial. Ma simt incantat si onorat sa il recomand pe el si lucrarea s-a de inviorare este in crestere.

Dan nu este numai un student foarte sarguincios al Cuvantului lui Dumnezeu, ci el este si unul dintre cei mai cititi autori in literatura despre viata crestina si biruinta spirituala. In particular , el a daruit timp studiului de o viata a unor scrieri din secolul al nouasprezece-lea ale unor giganti ai devotionalilor cum ar fi Andrew Murray si F.B. Meyers. Dar mai de curand studiul lui l-a condus catre o adancire a constientizarii si experientei adevarului culminant al neprihanirii prin credinta. Noua scriere pe subiectul acesta in mod efectiv merge impreuna cu scrierile Ellen White, cu Scripturile, si am fost binecuvantat din abundenta de invatatura clara.

Dan ne-a invatat aici la Pioneer, de curand intr-o serie de studii de trei luni pe care le-a tinut in serviciul de inchinare al casei noastre de rugaciune de miercuri seara. Am fost binecuvantati din plin de acea lucrare – si stiu ca si dumneavoastra veti fi.

In sfarsit, Dan mi-a fost partener de rugaciune de-alungul anilor. Propria lui pasiune pentru Dumnezeu si iubire pentru Isus, calauzesc viata si lucrarea sa. Deaceia vi-l pot recomanda cu toata inima, atat pe el cat si lucrarea lui”.

Dwight K. Nelson, Sr. Pastor, Pioneer Memorial Church, Berrien Springs, MI

“ Daniel Augsburger Jr. a tinut mai mult de 40 de prezentari in biserica noastra in ultimii 3 ani. Am gasit invataturile si predicile lui a fi caracterizate de credinciosie fata de Scriptura si de scrierile Ellen White, de un caracter practic si experiential, si o larga si completa familiarizare cu ceilalti autori care au articulat in mod clar calea catre o traire crestina consistenta, plina de bucurie, si biruinta.

Ca rezultat al lucrarii lui Dan, multe dintre bisericile noastre au crescut de la simpla straduinta pentru Hristos la prosperitatea in Hristos. “ Lupta credintei nu a incetat”, dar Dan a introdus concepte atat de clare si simple, si totusi atat de esentiale, incat umblarea noastra cu Dumnezeu a fost imbunatatita imediat. Intalnirea noastra de rugaciune(pe care noi o numim “ pregatirea-CRUCII”)a prins viata, si minuni ale cresterii spirituale au loc in mijlocul nostru. Noi credem ca acestea sunt adevaratul rod al invataturii clare a evangheliei biblice. In consecinta, ne simtim liberi sa il recomandam tuturor pe Dan, materialele pe care le-a pregatit, si lucrarea lui.”

Jerry Moon, Head Elder, St. Joseph Michigan Seventh-day Adventist Church, and Chair, Department of Church History, Seminary, Andrews University.

*“L-am invitat pe Dan Ausburger sa vina la South Heaven Church sa tina o saptamana de rugaciune. A fost doritor si a fost o placere sa lucrezi cu el. Mesajele au impresionat biserica noastra, si ne-am simtit reinviati. Dan prezinta intr-un mod practic experienta la prima mana, ceea ce incurajeaza pe toti sa doreasca acelasi lucru. Recomand fara ezitare pe Dan Augsburger oricarei biserici pentru o serie de intalniri in vederea reinviarii.” Darren Greenfield,
Formerly Pastor, South Haven SDA Church, MI*

“ Aceasta a fost una din cele mai minunate saptamani din viata mea. Va multumesc pentru ca mi-ati impartasit pe Isus si pentru ca v-ati rugat cu mine. Nu veti sti niciodata cat de mult a insemnat pentru mine aceasta saptamana.”

Un student la seminar

“ Am apreciat foarte mult mesajele pe care le-a impartasit Dan cu noi. Dan a tinut cateva saptamani de rugaciune la biserica noastra si a condus intalnirile noastre de rugaciune timp de aproape sase luni, desi este membru al unei alte adunari. Ce binecuvantare! Biserica noastra a crescut atat de mult in intelegerea noastra cu privire la rugaciune, la predarea si dedicarea noastra lui Isus si grijei Lui. Vedem rodul mesajului lui implinit in vietile noastre atat in mod individual, cat si in biserica noastra. Dumnezeu raspunde rugaciunilor, si El face cu mult mai mult decat i-am cerut noi. Ii multumim Domnului pentru ca a facut acest mesaj sa fie viu in noi, si pentru dorinta lui Dan de a impartasi cu noi acest mesaj.”

Un student la seminar

“ Cu adevarat o prezentare minunata. Cativa dintre prietenii mei sunt foarte binecuvantati si au spus ca au fost multe lucruri pe care le-au inteles pe care nu le-au stiut niciodata sau de care nu au fost niciodata prea siguri. Deasemenea cred ca s-a vorbit frumos despre totala predare a lui Isus fata de Tatal. Acest lucru m-a miscat si m-a smerit. “

Un student la seminar

“Viata deplina” ma lasa cu speranta, incurajare si un adanc respect si recunostinta fata de Dumnezeu. El a avut un plan care ne da putere fiecaruia sa mergem si sa ramanem in Hristos si sa primim plinatatea harului sau. El este Biruitorul. El este Darul. El este Mantuitorul nostru in care ne bucuram. “

Un student la seminar

Unele Ganduri

Mead MacGuire afirma in “ Viata de biruinta”: “ Se spune mult despre o viata de biruinta in aceste zile, si cu atat de multa predicare, rugaciune, si discutii, se ridica intrebarea, De ce atat de putini par sa experimenteze eliberarea completa de sub pacat? Cum se face ca multi care Il iubesc pe Dumnezeu cu adevarat si isi doresc cu staruinta sa umble cu El, manifesta si marturisesc o lipsa de putere de a face aceasta?” Raspunsul simplu este ca ei nu sunt constienti de proviziile pe care le-a oferit Dumnezeu de iertare si biruinta, si nici nu inteleg procesul prin care proviziile lui Dumnezeu devin ale lor. Am invatat pentru prima data despre aceste concepte de la pastorul Frank Phillips, in urma cu 26 de ani si de atunci am chibzuit cu privire la ele. Incerc sa impartasesc o schita a acelei intelegeri in urmatoarele pagini. Faptul ca inradacinarea acestor principii va rezulta intr-o viata schimbata nu se poate pune sub semnul intrebării. Singura mea preocupare este ca cititorii vor evita, sau se vor gandi ca este prea dificil, sa imbratiseze procesul de moarte, si deci vor rata minunatele binecuvantari oferite de Dumnezeu. Sper ca aceste ganduri adunate sa aiba sens si sa ii conduca la o experienta mai “imbelsugata”.

Dan Augsburg 9/20/04 path2prayer@yahoo.com

Continut

1. Caracterul lui Hristos: Fagaduinta puterii – 6
 2. Independenta: Primejdia puterii – 9
 3. Iertare & Neprihanirea lui Hristos: Poarta catre Putere – 13
 4. Moartea fata de sine: Pretul Puterii – 18
 5. Primindu-l pe Isus sa locuiasca in noi: Prevederea puterii – 24
 6. Mentinand Noua viata – 29
- Viata descrisa – 33
- Ganduri cheie – 34

Resurse suplimentare

White, E.G., Steps to Christ, Desire of Ages, Mount of Blessings, The Sanctified Life.
MacGuire, M., The Life of Victory; His Cross & Mine; Lambs Among Wolves; Does God Care.
Mantle, J. Gregory, Beyond Humiliation: The Way of the Cross.
Maxwell, L. E., Embrace by the Cross
Meyer, F. B., The Christ Life For Your Life
Murray, Andrew, Abide in Christ; Like Christ;
Phillips, F., His Robe Or Mine. (Justified Walk Ministries: 269 471 9224 or justifiedwalk.com)
Augsburger, D. His Robe or Mine Study Guide (path2prayer.com or call 269 471 5760)
Augsburger, D. Abbreviated "11 Part" His Robe or Mine Study Guide for Midweek Service. (see above)
Smith, H.W., The Christian's Secret of a Happy Life.
Thomas, Ian, The Saving Life of Christ
Trumbull, C., Victory In Christ; Holiness Series (will be soon posted at path2prayer.com)

1. Caracterul lui Hristos: Fagaduinta puterii Lui

“Prietene, cum ai intrat aici fara haina de nunta?”

Introducere

Charles Trumble, in cartea sa “ Biruinta in Hristos” vorbeste despre participarea la o conferinta misionara unde vorbitor dupa vorbitor au pus aceeasi intrebare: “Este felul vostru de Crestinism vrednic sa fie trimis lumii necrestine?”(1)

Un sceptic odata a provocat pe Hannah Whitall Smith cu urmatoarele:

“ Voi crestinii pareti a avea o religie care va face nenorociti. Sunteti ca un om cu o durere de cap. Nu vrea sa scape de capul sau, dar il doare ca sa il tina. Nu va puteti astepta ca cei din afara sa caute foarte staruitor ceva atat de inconfortabil.”(2)

Sora White a spus urmatoarele cu privire felul de Crestinism pe care ar trebui sa il aratam:

“ Să ne aducem aminte că o viață creștină e argumentul cel mai puternic ce poate fi adus în favoarea creștinismului și că un caracter creștin de mică valoare face mai mult rău în lume decât caracterul omului din lume. Scopul lui Dumnezeu este acela de a Se proslăvi în poporul Său în fața lumii. El așteaptă ca aceia care poartă Numele lui Hristos să-L reprezinte în gândire, în cuvânt și în faptă.”(3)

Legatura cu altii si cu Dumnezeu

Spune-ti numele si un pic despre calatoria ta spirituala cu o alta persoana. De ce este important pentru tine sa inveti despre biruinta si ce spera sa inveti urmand aceste studii? Apoi vorbeste lui Dumnezeu despre ce ai discutat si cere-I sa faca din acest lucru o experienta ce iti va schimba viata tie si celorlalti care participa.

Sau, spune-ti numele si putin despre calatoria ta spirituala asa cum se leaga de locul unde te afli in ce priveste pilda comorii(Mat. 13:44)?

Cateva date biblice

Mat. 22:1-14; Apocalipsa 19: 7-9; 22:11

Mai multa informatie

1. Ce spune urmatorul citat despre necesitatea pregatirii pentru nunta cereasca?

“ Sunt instruita sa solicit necesitatea unei consacrari si sfintiri, inaintea lui Dumnezeu, a intregii fiinte... Imi este teama si tremur pentru cei care nu si-au pus inca haina de nunta. Multi se asteapta sa se aseze la masa nuntii Mielului, cand de fapt nu sunt pregatiti pentru venirea Regelui. Ei sunt ca orbii; nu isi dau seama de pericolul in care se afla. “Stramta este poarta, ingusta este calea”, a spus Mantuitorul,”care duce la viata, si putini sunt cei ce o afla.””(4)

2. Ce lucru surprinzător învățăm despre unul dintre oaspeți?

“Cel ce a venit la nunta fără haina de nunta, reprezintă condiția multora din lumea noastră de astăzi. Ei pretind că sunt creștini, și cer binecuvântările și privilegiile evangheliei; totuși ei nu simt nevoia unei transformări a caracterului. Ei nu au simțit niciodată adevărata pocăință pentru păcat. Ei nu își dau seama de nevoia lor după Hristos și nici nu practică credința în El. Ei nu și-au învins tendințele de a face rău fie cele ereditare, fie cele cultivate. Și totuși ei cred că sunt îndeajuns de buni în ei înșiși, și se pot baza pe propriile lor merite, în loc să se încreadă în Hristos. Ascultătorii cuvântului, vin la banchet, însă ei nu și-au pus haina neprihănirii lui Hristos.” (5)

3. A oferit Dumnezeu tot ceea ce este necesar transformării? 1 Cor. 10:3-5

“Dumnezeu s-a îngrijit de tot ce este nevoie ca gândurile noastre să fie purificate, înaltate, rafinate, și înobilate. El nu numai că ne-a promis că ne va curăța de toate faradelegile noastre, ci a pregătit o provizie de har care ne va înalta gândurile către El, și ne va face capabili să apreciem sfîntenia Lui. Trebuie să înțelegem că suntem ai lui Hristos, și că trebuie să manifestăm caracterul Său în fața lumii. Pregătiți de harul ceresc, noi suntem îmbrăcați cu neprihănirea lui Hristos, în hainele de nunta, și suntem potriviți să stăm la cina de nunta.” (6)

4. Cât de posibilă este această experiență? Mat. 5: 48; Col. 1:28; Iacov 1:4; Efes. 1:4; 3:14-21; 1 Pet. 1:15,16

“Este pusă înaintea credinciosului minunată posibilitate de a fi ca Hristos, supus tuturor principiilor legii. Dar prin el însuși omul este incapabil să ajungă la această stare. Sfîntenia despre care Cuvântul lui Dumnezeu declară că trebuie să o aibă înainte de a putea fi salvat este rezultatul lucrării harului divin așa cum el se supune disciplinei și stăpînirii influențelor Duhului Adevărului. Ascultarea omului, poate fi făcută desăvârșită numai prin tîmăia neprihănirii lui Hristos, care umple cu un miros divin fiecare act de ascultare. Partea creștinului este de a persevera în biruirea fiecărei greseli. În mod constant, el trebuie să se roage Mantuitorului să vindece El bolile sufletului sau bolnav de păcat. El nu are nici înțelepciunea nici puterea să învingă. Acestea aparțin Domnului, El le oferă celor care în umilinta și pocăința îl caută în ajutor.” (7)

Aplicând informația

Pe o scară de 1 la 10 cât de interesat ești să accepți invitația la nunta și să porți haina de nunta? Citește cu rugăciune următoarele, în timp ce te gîndești la decizia ta.

Privind înainte

Satana a lucrat din greu ca să se asigure că nu înțelegem cum își menține el controlul asupra noastră! Data viitoare, îi vom vedea secretul? Citește Ezech.36: 26,27 și Ier. 24:7 și apoi următoarele:

“Cînd sufletul se predă lui Hristos, o putere nouă ia în stăpînire inima cea nouă. Se produce o schimbare pe care omul nu o poate face niciodată prin sine însuși. Este o lucrare supranaturală, care aduce un element supranatural în natura omenească. Ființa care s-a predat lui Hristos devine fortăreața Lui, pe care El o păstrează într-o lume răzvrătită și vrea ca nici o altă autoritate să nu fie recunoscută acolo, decît a Sa. Un suflet luat astfel în stăpînire de puterile ceresti nu poate fi biruit de asalturile lui Satana. Dar, dacă nu ne supunem stăpînirii lui Hristos, vom fi stăpîniti de cel rău. În mod inevitabil, noi trebuie să fim sub controlul uneia sau alteia dintre cele două puteri care se luptă pentru suprematia lumii.” (8)

Rezumatul capitolului

Caracterul lui Hristos, Fagaduinta puterii Lui

Scopul pentru care Dumnezeu L-a trimis pe Isus sa traiasca o viata desavarsita, sa moara o moarte atotsuficienta, sa invieze in toata puterea, a fost de a oferi o pregatire ampla a caracterelor transformate, si asemenea lui Hristos, in poporul Sau. Poporul lui Dumnezeu nu are nici puterea si nici intelepciunea sa faca aceasta transformare – noi nu stim cum sa o facem, si chiar daca am fi stiut totusi nu am fi avut puterea sa o facem. Dar putem invata despre impedimentele care stau in calea biruintei, resursele oferite ca sa putem invinge aceste impedimente – iertarea si biruinta, si putem invata procesul prin care suntem schimbati de Dumnezeu, si deci sa cooperam cu lucrarea de transformare pe care o face in noi.

Planul lui Satana: Sa ne faca sa credem ca Dumnezeu nu cere neaparat transformare , sau ca transformarea ceruta este limitata sau este extrema pana la fanaticism, si deci nu este de dorit.

Partea noastra: Sa credem ca Dumnezeu doreste si poate sa ne transforme in mod complet.

Planul lui Dumnezeu: Sa ofere o pregatire ampla pentru o transformare completa.

- ¹ Trumbull, C.G., Victory in Christ, p. 7.
- ² Smith, H.W., The Christian's Secret of a Happy Life, p. 13.
- ³ White, E.G., Testimonies, Vol. 9, p. 21.
- ⁴ White, E.G., Review & Herald, February 25, 1909.
- ⁵ White, E.G., Christ Object Lessons, p. 315.
- ⁶ White, E.G., Youth Instructor, October 28, 1897.
- ⁷ White, E.G., Peter's Counsel to Parents, p. 58.
- ⁸ White, E.G., Desire of Ages, p. 324.

2. Independenta: Pericolul Puterii

“ All who were slain by her strong men.”

Introducere

Prov. 7: 6-27

Relatia cu altii & cu Dumnezeu

Spune-ti numele si o experienta in care te-ai simtit controlat de altcineva. Te-ai opus acelui control? De ce? Cum te simti cu privire la controlul lui Dumnezeu – autoritatea Lui – in viata ta?

Cateva date biblice

1. Ce invatam despre Satana in urmatoarele versete? Ioan 8:44; Apoc. 12:9.
2. Care dintre inselaciunile lui Satana a fost exprimata pentru prima data in urmatoarele versete? Gen. 3:4,5
3. Cum isi exercita Satana controlul? Prov. 5:22; Ioan 8: 34; 2 Pet. 2:19
4. Cum se refera Pavel la puterea lui Satana in vietile noastre? Rom. 7:21- 24; 2 Tim. 2:26
5. Cum se refera Isus cu privire la puterea lui Satana in vietile noastre? Ioan 8: 34. Ce fagaduieste El? Ioan 1:12

Mai multa informatie

1. Urmatoarele citate expun in mod clar secretul cel mai ascuns al lui Satana. De ce credeti ca vrasmasul sufletelor nu vrea ca poporul lui Dumnezeu sa stie despre acest lucru?

“ Exista doua puteri care controleaza mintile oamenilor – puterea lui Dumnezeu si puterea lui Satana.” (9)

“ Satana preia controlul asupra fiecarei minti care nu i-a decizia de a fi sub controlul Duhului lui Dumnezeu.”(10)

2. Observati tipul de putere pe care il are Satana in vietile noastre, si felul cum castiga el putere: “Orice om care refuză să se predea lui Dumnezeu este sub controlul unei alte puteri. El nu-si apartine. El poate vorbi despre libertate, dar este în cea mai dezgustătoare robie. Lui nu i se îngăduie să vadă frumusețea adevărului, deoarece mintea lui este sub stăpânirea lui Satana. În timp ce, cu îngâmfare, se mângâie cu ideea că urmează hotărârile proprii judecâti, el ascultă de vointa domnului întunericului.”(11)

“Omul este robul lui Satana si, în mod natural, este înclinat să urmeze sugestiile lui si să facă ceea ce el îi poruncește. În el însusi n-are nici o putere de a opune o rezistență eficientă păcatului. Numai dacă Hristos locuieste în el printr-o credință vie, care să-i influenteze dorintele si să-l întărească cu putere de sus, numai astfel omul se poate aventura să stea în fata unui vrăjmas așa de teribil. Orice alte mijloace de apărare sunt zadarnice. Numai prin Hristos se poate limita puterea lui Satana.”(12)

“Prin lucrarile lui subtile in aceste ultime zile, el conecteaza minte umana cu a lui, umpland-o cu gandurile lui; si el isi face lucrarea intr-un mod atat de inselator incat aceia care accepta calauzirea lui nu stiu ca sunt condusi de el dupa cum vrea el.”(13)

“Vrăjmasul se pregătește pentru ultima sa campanie împotriva bisericii. El s-a ascuns atât de bine, încât multi cu greu cred că există, cu mult mai puțin pot fi convinși despre uluitoarea lui activitate si putere... Mândrindu-se cu independenta lor, ei, sub influenta lui încântătoare si vrăjită, vor da ascultare celor mai rele impulsii ale inimii omenesti si totusi vor crede că Dumnezeu îi conduce. Dacă ochii lor ar putea fi deschisi să-l vadă pe conducătorul lor, ei vor vedea că nu slujesc lui Dumnezeu, ci vrăjmasului a toată neprihănirea. Vor vedea că independenta cu

care se mândresc este, de fapt, una dintre cele mai grele robii pe care Satana o poate aduce asupra unei minti neechilibrate.”(14)

“Dumnezeu, prin confruntare deschisa, provoaca ratiunea omului. Satana, ramanand ascuns, il face pe om sa creada ca are propria gandire si ca ia propriile decizii cand, de fapt, se intampla exact contrariul.”(15)

“Toti aceia care nu sunt urmasii hotărâti ai lui Hristos sunt slujitorii lui Satana.”(16)

3. Cum se compara metoda de lucru cu cea a lui Dumnezeu. De ce exista un rezultat diferit?

“Planul de a începe cu exteriorul si a încerca să lucreze înspre interior a esuat întotdeauna si va esua mereu. Planul lui Dumnezeu cu tine este să începi chiar din locul tuturor dificultătilor, inima, si apoi din inimă vor izvorî principiile neprihănirii; schimbarea va fi atât exterioară, cât si interioară.”(17)

“După cum aluatul, atunci când este amestecat cu făina, lucrează din lăuntru în afară, tot asa este si cu reînnoirea inimii pe care harul lui Dumnezeu o lucrează ca să transforme viata. Numai o schimbare exterioară nu este suficientă pentru a ne aduce în armonie cu Dumnezeu. Sunt multi aceia care încearcă să se schimbe, corectând un obicei rău, sau altul, si ei nădăjduiesc ca în acest fel să devină crestini; însă ei n-au început de unde trebuia. Prima noastră lucrare de îndreptare trebuie să înceapă cu inima.”(18)

4. Ce invatam cu privire la folosirea vointei din urmatoarele citate?

“Dar trebuie să-ti amintesti că vointa e izvorul tuturor actiunilor tale. Aceasta vointă, care reprezintă un factor atât de important în formarea caracterului omului, a fost dată în mâna lui Satana la cădere; si de atunci el lucrează în om si vointa si înfăptuirea propriilor sale plăceri, dar spre ruina si mizeria totală a omului.”(19)

“Satana cunoaste mai bine decat copiii lui Dumnezeu, puterea pe care ei o pot avea asupra lui atunci cand taria lor este in Hristos. Cand ei cer in umilinta ajutorul Biruitorului atotputernic, cel mai slab credincios al adevarului, care se bazeaza cu totul pe Hristos, poate sa il respinga cu succes pe Satana si intreaga lui oaste... Satana nu poate suporta sa fie chemat puternicul lui rival, pentru ca se teme si tremura inaintea puterii si maiestatii Lui. La auzul rugaciunii arzatoare, intreaga armata a lui Satana tremura.” (20)

“Viata crestinului este o bătălie si o alergare. Dar biruinta despre care e vorba aici nu poate fi câstigată de puterea omenească. Câmpul de bătăie este inima omenească. Bătălia pe care trebuie s-o dăm - cea mai mare bătălie care a fost dată vreodată de om - este predarea eului personal în fata vointei lui Dumnezeu, predarea inimii în fata iubirii suverane....

Acela care se hotărâste să intre în Împărătia spirituală va constata că toate puterile unei firi nerenăscute, sprijinite de fortele împărăției întunericului, se ridică împotriva lui. Egoismul si mândria vor lua pozitie împotriva oricărei încercări de a le arăta că sunt păcătoase. Prin noi însine, nu suntem în stare să ne înfrângem dorintele si obiceiurile rele, care se luptă pentru supremație. Nu putem avea biruintă asupra puternicului dusman care ne tine în sclavia sa. Numai Dumnezeu poate să ne dea această biruintă... Vointa noastră trebuie să fie asezată de partea vointei lui Dumnezeu. Prin voi însivă nu suntemi în stare să vă aduceti planurile, dorintele si înclinațiile în ascultare de vointa lui Dumnezeu; dar, dacă vreti să aveti vointă, Dumnezeu va lucra pentru voi "răsturnând izvodirile mintii si orice înăltime, care se ridică împotriva cunostintei lui Dumnezeu; si orice gând îl face rob ascultării de Hristos" (2 Cor. 10,5). Atunci veti duce "până la capăt mântuirea voastră, cu frică si cutremur. Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi si vă dă, după plăcerea Lui, si vointa si înfăptuirea" (Fil. 2,12-13).” (21)

5. Observati partea noastra de a lua vointa noastra de la Satana si de a o da lui Dumnezeu(Prov. 23:26)? De ce avem nevoie sa facem acest lucru?

“Dar sacrificiul infinit al lui Dumnezeu, de a-L da pe iubitul Său Fiu Isus pentru a deveni o jertfă pentru păcat, îl îndreptătește să spună, fără să încalce vreun principiu al guvernării Sale: "Predă-te Mie, dă-Mi Mie vointa ta, ia-o de sub controlul lui Satana și Eu o voi lua în stăpânire; apoi voi putea lucra în tine și vointa și înfăptuirea după buna Mea plăcere". Când El dă gândul lui Hristos, vointa ta devine ca a Lui, iar caracterul tău este transformat pentru a fi ca al lui Hristos.” (22)

“ Vei fi într-un pericol permanent până vei înțelege adevărata forță a vointei. Poti crede și promite toate lucrurile, dar promisiunile și credința ta nu au valoare până când nu adaugi vointa de partea credinței și a acțiunii. Dacă lupți lupta credinței cu toată puterea vointei, vei cuceri. Sentimentele, impresiile, emoțiile tale nu sunt demne de încredere, pentru că nu sunt sigure, în special datorită ideilor tale pervertite; conștiința promisiunilor încălcate și a legămintelor nerespectate îți slăbește încrederea în tine însuși și încrederea altora în tine... Dar nu trebuie să disperii... Depinde de tine să-ți supui vointa vointei lui Isus Hristos și, de îndată ce faci aceasta, Dumnezeu va prelua controlul și va lucra în tine și vointa și înfăptuirea după buna Sa plăcere. Întreaga ta natură va fi adusă sub controlul Spiritului lui Hristos și până și gândurile tale vor fi aduse în subordonare față de El.” (23)

6. Ce face Dumnezeu cu vointa noastră după ce o predăm Lui (Fil. 2:12,13; Evr. 13:20,21)?

“Dumnezeu nu are de gând să ne distrugă vointa, deoarece numai prin lucrarea ei putem să îndeplinim ceea ce dorește El din partea noastră. Vointa noastră trebuie să-I fie predată Lui, ca să-o putem primi înapoi, curățită și înnobilită; și dacă este unită prin dragoste cu Cel sfânt, El poate revărsa prin noi torențele iubirii și puterii Sale. Oricât de amară și chinuitoare poate părea această predare pentru inima încăpătânată și neprietenoasă, totuși "îți este de folos".”(24)

“Domnul Isus își iubeste poporul, și când ei se încred în el, depinzând cu totul de El, îi întărește. El va trăi prin ei, dându-le inspirația Duhului sfânt, dând sufletului o transfuzie vitală de la El. El lucrează la mințile lor și îi face să aleagă voia Lui și să arate caracterul Său. Pot spune apoi împreună cu apostolul Pavel, ‘Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m'a iubit și S'a dat pe Sine însuși pentru mine.’ (Gal. 2:20)” (25)

Aplicand informatia

Este un gând foarte serios acela că noi suntem fie sub conducerea lui Dumnezeu fie sub cea a lui Satana! Care putere controlează viața ta în momentul de față? Ai dori să iei vointa ta de sub controlul lui Satana și să i-o dai lui Dumnezeu?

Data viitoare

Remediul lui Dumnezeu se ocupă de ambele, pedeapsa pentru pacatele noastre (pacatele pe care le-am savărit în trecut) și puterea pacatului (aceea putere irezistibilă care îl facea pe Pavel să facă lucruri pe care nu dorea să le facă chiar și după convertire, din cauza careia a strigat: "cine mă va scapa de acest trup de moarte?") în vietile noastre. Data viitoare învățăm despre prima parte: Cum poate Dumnezeu să ne ierte greselile noastre și să ne trateze ca și cum nu am fi pacatuit niciodată.

Rezumatul capitolului

Independenta: Pericolul puterii

Mintile noastre sunt controlate fie de Satana, fie de Dumnezeu – Satana prin condamnare, din cauza caderii, cand vointa noastra a fost pusa in mainile lui Satana; sau de Dumnezeu atunci cand alegem sa luam vointa noastra din mainile lui Satana si sa o incredintam Lui. Aceia care refuza sa se predea lui Dumnezeu sunt considerati a fi in cea mai teribila robie. Satana, care lucreaza din greu sa isi tina controlul secret, incurajeaza transformarea superficiala care incepe din exterior, dar nu ajunge niciodata la inima; Dumnezeu incepe cu inima si lucreaza o transformare care duce pana la exterior. Dumnezeu este mai mult decat capabil sa faca aceasta, dar nu poate, decat daca noi ii predam vointa noastra. Atunci cand ia vointa noastra El nu o distruge, ci mai degraba o returneaza transformata, curatita, rafinata si atat de legata cu vointa Lui, incat El isi poate revarsa puterea si dragostea prin noi.

Planul lui Satana: Sa retina vointa noastra si sa ne converteasca in mod superficial din exterior, fara sa ajunga vreodata sa schimbe inima.

Planul lui Dumnezeu: Sa primeasca vointa noastra si sa ne transforme cu totul din interior catre exterior.

Partea noastra este sa luam vointa noastra de sub stapanirea lui Satana, si sa o predam Domnului.

- ⁹ White, E.G., Temperance p. 276.
- ¹⁰ White, E.G., Testimonies to Ministers, p. 79.
- ¹¹ White, E.G., Desire of Ages, p. 466.
- ¹² White, E.G., Testimonies, Vol. 5, p. 294.
- ¹³ White, E.G., Selected Messages, Vol. 2, pp. 352, 353.
- ¹⁴ White, E.G., Testimonies, Vol. 5, p. 294.
- ¹⁵ Phillips, F., His Robe or Mine, p. 15.
- ¹⁶ White, E.G., Great Controversy, p. 509.
- ¹⁷ White, E.G., Counsel on Diet & Foods, p. 35.
- ¹⁸ White, E.G., Christ Object Lessons, p. 97.
- ¹⁹ White, E.G., Messages to Young People, p. 154.
- ²⁰ White, E.G., Amazing Grace, p. 257.
- ²¹ White, E.G., Mount of Blessings, pp. 141-143
- ²² White, E.G., Messages to Young People, p. 154.
- ²³ White, E.G., Messages to Young People, pp. 151-153.
- ²⁴ White, E.G., Mount of Blessings, p. 62.
- ²⁵ White, E.G., That I May Know Him, p. 78

3. Iertarea și neprihănirea lui Hristos: Poarta către putere

“Căci, după cum prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unui singur om, cei mulți vor fi făcuți neprihăniți.”

Introducere

Luca 15:11-16: Fiul risipitor face o calatorie intr-o tara indepartata.

“Gandul ca neprihănirea lui Hristos ne este atribuita, nu pentru ca am avea vreun merit, ci ca un dar de la Dumnezeu este pretios. Vrasmasul lui Dumnezeu si al omului nu doreste ca acest adevar sa fie prezentat in mod clar; pentru ca el stie ca daca oamenii il primesc in intregime, puterea lui va fi franta.” (26)

Legatura cu altii si cu Dumnezeu

Impartasesc cu altcineva un timp in care ai primit o amenda in trafic si ai incercat sa mergi cu ea la judecatorie. Ai reusit? A schimbat aceasta experienta felul tau de a conduce?

Cateva informatii biblice

1. Mead MacGuire afirma urmatoarele cu privire la nevoia noastra de indreptare:

“Nu vom putea niciodata sa apreciem minunile harului ispasitor, daca nu intelegem natura groaznica si distrugatoare a raului care a facut ispasirea necesara.”(27) Mai tarziu el afirma, “A intelege faptul ca sunt cu totul rau si ca nu exista nimic bun in mine, este unul dintre cei mai mari pasi facuti catre aprecierea ispasirii lui Hristos.”(28) Sunteti de acord?

2. Observati ce spune Biblia despre conditia noastra? Isaia 6:5; 64:6; Iov 14:4; Ieremia 13:23; Romani 8:7,8

3. Observati felul dublu in care se adreseaza Dumnezeu nevoii noastre pentru a (1) trata greselile pe care le-am savarsit in trecut, si (2) felul in care se ocupa de puterea pacatului in membrele noastre si ne fereste sa comitem greseli:

Indreptarea se ocupa cu pedeapsa pacatelor noastre si ne iarta greselile savarsite in trecut, (este atribuita, este un act judiciar, ne ofera dreptul la cer – cretifica ca putem fi mantuiti prin faptul ca Isus a murit in locul nostru, ne iarta, si dureaza decat un moment.): Romani 5:1, 19; 2 Cor. 5. 21

Sfintirea se ocupa cu puterea pacatului (este impartasita, arata cat suntem de potriviti pentru cer, este o lucrare de o viata si invinge puterea irezistibila a ispitei care domneste in membrele noastre): Romani 6:1-6, 11; 7: 24,25; 8:2

Mai multa informatie

1. Robert Murray M'Cheyne a drescris conditia noastra in felul urmator:

“Crezi ca ai fost convins de pacat? Aceasta este lucrarea Duhului Sfânt si prima Lui lucrare in suflet (Ioan 16:8; Fapte 2: 37; 21:29,30).... Lumea va spune ca esti o persoana nevinovata si inofensiva; nu ii crede. Lumea este mincinoasa. Roaga-te ca sa te vezi pe tine insuti asa cum te vede Dumnezeu; roaga-te ca sa cunosti valoarea sufletului tau. Te-ai vazut pe tine insuti rusinos, josnic, asa cum se vedea Iov pe el insusi? (Iov 11: 3,5; 13: 5,6); nepregatit, asa cum se vedea Isaia pe el insusi? (Isaia 6:1,5) Ai experimentat vreodata Psalmi 51....? Rareori arunc mai mult de o privire la adevarata stare a sufletului meu in eul lui dezgolit. Dar cand o fac, atunci vad ca sunt nenorocit, ticalos, sarac orb si gol (Apoc. 3:17). Cred ca fiecare membru din trupul nostru a fost rob al pacatului (Romani 3:13,18) – gat, limba, buze, gura, picioare, ochi. Fiecare facultate a mintii noastre este poluata (Gen. 6:5).

Pe langa asta, ai neglijat mult timp marea mantuire; ai fost neascultator, si dupa castig. O, daca ai ajunge sa iti dai sentinta, vinovat de toate! Asculta ce scrie un credincios despre el insusi: '... Cand privesc la inima mea si imi vad rautatea, pare ca o prapastie infinit de adanca, si totusi imi pare ca convingerea mea fata de pacat este extrem de mica si slaba.' Poate ca vei pune intrebarea, ' De ce iti doresti sa fac aceasta descoperire a starii mele pierdute?' Eu raspund, Ca sa ti se franga orice urma de neprihanire de sine; ca sa nu te uiti niciodata la bietul tau suflet vinovat, ca acesta sa te recomande in fata lui Dumnezeu; si ca sa Il accepti cu bucurie pe Domnul Isus Hristos, care s-a supus si a murit pentru pacatosi."(29)

2. Ce spune sora White despre starea noastra?

"Starea noastra este fara speranta si neajutorata daca nu ne este oferita zilnic o mila infinita, si iertare scrisa in dreptul numelor noastre in rapoartele ceresti. Doar cei ce isi simt si isi vad nevoile spirituale vor merge la Isus ca sa ceara acel ajutor de care au atata nevoie, si pe care doar El il poate da. Singur El ne poate curati de toate pacatele. El singur ne poate imbraca cu haina neprihanirii." (30)

"La origine, omul a fost inzestrat cu puteri nobile si o minte bine echilibrata. Era perfect si in armonie cu Dumnezeu. Gandurile lui erau pure, tintele lui erau sfinte. Dar prin neascultare, puterile lui au fost pervertite, iar egoismul a luat locul dragostei. Firea lui a devenit atat de slabita prin calcarea legii incat ii era imposibil, in propria lui putere sa reziste puterii raului. A devenit prizonierul lui Satana..."(31)

"Este imposibil sa scapam prin noi insine, din prapastia pacatului in care ne-am afundat. Inimile noastre sunt rele si nu le putem schimba. "Cum ar putea sa iasa dintr-o fiinta necurata un om curat? Nu poate sa iasa nici unul" (Iov 14,4). Caci "umblarea dupa lucrurile firii pamantesti este vrajmăsie impotriva lui Dumnezeu, caci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu si nici nu poate sa se supuna" (Romani 8,7). Educatia, cultura, exercitarea vointei, eforturile omenesti: toate acestea au sfera lor de actiune, dar aici ele sunt cu totul fara putere. Ele pot produce o corecta comportare exterioara, dar nu pot schimba inima; ele nu pot curati izvoarele vietii. Trebuie sa existe o putere care sa lucreze dinaintru, o noua viata de sus, mai inainte ca oamenii sa poata fi schimbati de la pacat la sfintenie. Aceasta putere este Hristos. Numai harul Sau poate sa invioreze puterile fara viata ale sufletului si sa-l atraga spre Dumnezeu, spre sfintire."(32)

3. Care este remediul lui Dumnezeu pentru pedeapsa pacatului nostru?

"Ce este indreptatirea prin credinta? Lucrarea lui Dumnezeu este aceea de a pune in tarana slava omului, si de a face pentru om ceea ce in puterea lui insusi nu poate face. Cand oamenii isi vad nimicnicia, sunt pregatiti sa fie imbracati cu neprihanirea lui Hristos."(33)

"Pentru Adam, a fost posibil, inainte de caderea sa in pacat, sa-si formeze un caracter drept prin ascultare de legea lui Dumnezeu. Dar el a dat gres in a face aceasta si, prin pacatul sau, natura noastra este decăzută, iar prin noi insine nu putem ajunge neprihaniti. Deoarece suntem pacatosi, nesfinti, nu putem pazi in mod desavarsit legea cea sfanta a lui Dumnezeu. Noi nu avem o neprihanire a noastra, cu care sa facem fata, sa raspundem cerintelor legii lui Dumnezeu. Dar Domnul Hristos a gasit o cale de scapare pentru noi. El a trait pe pamant in mijlocul incercarilor si ispitelor, asa cum trebuie sa traim si noi. El a trait o viata fara pacat. A murit pentru noi si acum Se ofera sa ia pacatele noastre si sa ne dea in schimb neprihanirea Sa. Daca ne predam Lui si-L primim ca Mantuitor personal, atunci, asa pacatoasa cum ar fi viata noastra, noi suntem socotiti neprihaniti pentru El si prin El. Caracterul Domnului Hristos este pus atunci in locul caracterului nostru, si suntem primiti inaintea lui Dumnezeu ca si cand n-am fi pacatuit niciodata."(34)

"Harul este un atribut al lui Dumnezeu aratat unei finite umane care nu merita. Nu noi l-am cautat, ci a fost trimis in cautarea noastra. Dumnezeu se bucura sa dea acest har oricui flamanzeste dupa el. El arata tuturor mila,

nu pentru ca suntem vrednici, ci pentru ca suntem nespuse de nevrednici. Nevoia noastra este calificarea care ne da asigurarea ca vom primi acest dar.”(35)

“Aici este taina mantuirii, ca Fiului Sfânt, pur, si nevinovat al Dumnezeuului Infinit, i s-a permis sa poarte pedeapsa unei rase de oameni nemultumitori si razvratiti impotriva guvernarii divine; ca prin manifestarea dragostei Sale neegalate, acesti rebeli sa poata fi inspirati cu credinta si dragoste pentru Dumnezeu; si sa poata sa stea inaintea Lui pocaiti, iertati, fara vina ca si cand nu ar fi pacatuit niciodata. Ingerii in ceruri au fost uimiti de faptul ca mania lui Dumnezeu ar trebui asezata asupra Fiului Sau Preaiubit; ca o viata de o valoare infinita in curtile ceresti ar trebui data pentru o viata lipsita de valoare a unei rase degradate de pacat.”(36)

“Rascumparatorul Lumii a fost tratat asa cum noi meritam sa fim tratati, pentru ca noi sa putem fi tratati asa cum El merita sa fie tratat. El a venit in lumea noastra a luat pacatele noastre asupra sufletului Sau divin, ca noi sa putem primi neprihanirea Lui atribuita. El a fost condamnat pentru pacatele noastre, la care El nu avea nici o parte,ca sa putem fi indreptatiti de neprihanirea Lui, la care noi nu aveam nici o parte. Rascumparatorul lumii S-a dat pe Sine pentru noi. Cine era El? – Maiestatea cerului, varsandu-si sangele pe altarul dreptatii pentru pacatele omului vinovat.” (37)

“Iertarea si indreptatirea sunt unul si acelasi lucru. Prin credinta, credinciosul trece din pozitia de rebel, copil al lui Satana, in pozitia de supus loial al lui Isus Hristos, nu datorita unei bunatati inerente, ci pentru ca Hristos il primeste ca si copilul Lui prin adoptie. Pacatosul primeste iertarea pacatelor lui, pentru ca aceste pacate sunt purtate de Ilocuitorul lui si Siguranta lui. Domnul vorbeste Tatalui Sau ceresc, spunand: `` Acesta este copilul Meu. L-am eliberat de sub condamnarea mortii, dandu-i polita Mea de asigurare a vietii – viata vesnica – pentru i-am luat locul si am suferit pentru pacatele lui. El este chiar fiul Meu preaiubit.`` Astfel omul, iertat, si imbracat cu minunatele haine ale neprihanirii lui Hristos, sta in picioare inaintea lui Dumnezeu.`”(38)

“Hristos este prietenul pacatosilor. Cand carturarii si fariseii L-au acuzat ca manca cu vamesii si pacatosii, Isus a spus: “Am venit sa chem la pocainta nu pe cei neprihaniti, ci pe pacatosi.” Daca te simti ca cel mai mare pacatos, atunci Hristos este ceea ce ai nevoie; pentru ca El este cel mai mare dintre Salvatori. Ridica-ti capul, si nu te mai uita la tine insuti, la rana otravita a sarpelui, si priveste la Mielul lui Dumnezeu care ridica pacatele lumii. La ce vor folosi suspinurile si chinuirea sufletului tau? Poate ca intretii ganduri care te condamna, dar in ele nu este mantuire. Da la o parte gandurile tale si primeste gandurile lui Dumnezeu, prin care mintea ta va fi inaltata, sufletul tau va fi curatat si ridicat. Domnul spune: “Câteva clipe te părăsisem, dar te voi primi înapoi cu mare dragoste. Într-o izbucnire de mînie, Îmi ascunsesem o clipă Fața de tine, dar Mă voi îndura de tine cu o dragoste vecinică, zice Domnul, Răscumpărătorul tău.”Isaia 54:7-8. De ce ai cara povara de pacat, din moment ce Hristos a venit ca sa fie purtatorul tau de povara? Pune-ti pacatele la piciorul crucii. Descarca! Descarca! El ridica pacatul lumii. “Eu, Eu îți șterg fărădelegile, pentru Mine, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele tale.”Is.43:25(39)

“Toti aceia care au un simtământ al mării lor sârăcii sufletesti, care simt că nu au nimic bun în ei însisi, pot afla neprihănire si tărie, privind la Isus. El zice: "Veniti la Mine toti cei truditii si împovărați" (Mat.11,28). El vă invită să schimbati sârăcia voastră cu bogățiile harului Său. Noi nu suntem vrednici de iubirea lui Dumnezeu, dar Hristos, siguranta noastră, este vrednic, este cu totul în stare să-i mântuiască pe toti aceia care vin la El. Oricare ar fi fost starea din trecut, oricât de descurajatoare ar fi situatiile tale, dacă vei veni la Isus asa cum esti, slab, fără speranță si descurajat, milostivul nostru Mântuitor te va întâmpina încă de departe, te va cuprinde în bratele Sale iubitoare si te va îmbrăca cu mantia neprihănirii Lui. El ne prezintă tatălui îmbrăcati în vesmântul alb al propriului Său caracter si mijlocește înaintea lui Dumnezeu în favoarea noastră, zicând: "Eu am luat locul păcătoșului. Nu privi la acest fiu încăpătânat, ci priveste la Mine.”(40)

4. Iata un gand final cu privire la acest subiect:

“Exista decat o singura persoana in lume la fata caruia Dumnezeu se poate uita si sa spuna, 'El este preaiubit'. El este acela. Dumnezeu doreste ca tu si cu mine sa ne ascundem in Isus. In acest moment simt ca El este neprihanirea mea....Simt ca dragostea lui Dumnezeu stralucește asupra sufletului meu vinovat prin Hristos.

Aceasta este toata pacea mea... Lacrimile tale nu iti vor sterge pacatele.... Vederile tale corecte cu privire la Evanghelie nu te vor indreptati; trebuie sa fii acoperit cu o neprihanire fara pata. Schimbare vietii si inimii tale nu te vor indreptati; nu poate acoperi pacatele din trecut - si nici nu este perfecta. Viata ta indreptata este inca foarte pacatoasa in ochii lui Iehova, si totusi nimic in afara de neprihanire perfecta poate sta inaintea Lui. Isus iti ofera aceasta neprihanire perfecta; in El poti sta in picioare si il poti auzi pe Dumnezeu spunand: 'Esti cu totul drept, dragul Meu' Nu este nici o pata in mine. Privesti tu deci la Isus? Crezi ceea ce a spus Dumnezeu despre El? Il primesti pe Hristos cu bratele deschise? Strigi tu, 'Domnul meu si Dumnezeuul meu; siguranta mea - totul'(41)

Aplicand informatia

Citeste si discuta urmatoarele fagaduinte dupa cum ai timp: Isa. 45:22-25; 62:3-5; Osea 2:19-23; Efes. 1:7,8

De ce sa nu apreciem aceasta mai mult? Este adevarat ca nu stim sau nu credem aceasta? Vezi nevoia acestei neprihaniri pentru tine insuti? Ti-ar placea sa o primesti acum?

Data viitoare

Pana acum am invatat ca Dumnezeu ne-a oferit tot ceea ce avem nevoie ca sa fim cu totul transformati. Oricum, nu avem nici puterea, nici intelepciunea sa facem aceasta, pentru ca suntem nascuti cu o inclinatie catre rau din cauza Satanei care a luat controlul vointei noastre cu ocazia caderii lui Adam. Pacatele savarsite sunt rezultate ale acestei vointe inclinate, si este nevoie de iertare, care vine prin indreptatirea despre care am studiat astazi. Putem alege sa ne luam vointa de la Satana, care isi are rezultatul intr-o libertate nou gasita si sa ne dorim sa-L ascultam si sa il urmam pe Dumnezeu. Ce inseamna aceasta, deci, a-L asculta si urma pe Dumnezeu. In urmatoarele doua sesiuni vom invata cum transforma Dumnezeu caracterele noastre - numita sfintire si remediul lui Dumnezeu pentru puterea pacatului - printr-un proces ce consta in doi pasi. Data viitoare vom privi la prima faza a sfintirii, si de ce a spus Isus, "Daca doreste cineva sa vina dupa Mine, sa se lepede de sine, sa-si i-a crucea si sa Ma urmeze`".

Rezumatul Capitolului

Iertarea & Neprihanirea lui Hristos: Poarta catre putere

A invata ca suntem cu totii rai si ca nu este nimic bun in noi, este unul dintre cei mai mari pasi catre aprecierea ispasirii lui Hristos. Dumnezeu ne ofera iertarea pacatelor noastre - pedeapsa ce vine ca si rezultat al greselilor noastre - intr-un moment, prin indreptatire; El sustine invingerea puterii irezistibile a pacatului - numita de Pavel "legea pacatului" - prin sfintire. Ca rezultat al starii noastre inrobite, cazute, suntem slabi, fara speranta si in disperare si deci avem nevoie sa fim iertati de pacatele noastre - care este implinita de Isus platind pe cruce pedeapsa pentru pacatele noastre. Dumnezeu este intotdeauna gata sa ierte, si suntem tratati intotdeauna ca si cum nu am fi pacatuit niciodata. Indreptatirea incepe procesul frangerii puterii lui Satana asupra noastra, pentru ca in indreptatire, nu ne mai uitam la noi, ci la Isus ca sa ne dea iertare. Atata timp cat Satana ne poate tine sa cautam ceva in noi insine pentru a ne indreptati innate lui Dumnezeu, ne poate tine sub puterea lui.

Planul lui Satana: fie sa ne faca sa lucram pentru mantuirea noastra, fie sa ne acuze ca suntem prea rai.

Partea noastra: sa cautam zilnic iertare si sa primim haina neprihanirii lui Hristos care sa ne acopere.

Planul lui Dumnezeu: sa ne ierte in fiecare zi ca raspuns la cererea noastra, si sa ne acopere cu haina neprihanirii lui Hristos si sa ne trateze ca si cum nu am fi pacatuit niciodata.

- 29 M'Cheyne, R M, Memoirs And Remains of R.M. M'Cheyne, pp. 296, 297.
- 30 White, E.G., Signs of the Times, January 4, 1883.
- 31 White, E.G., God's Amazing Grace, p. 10.
- 32 White, E.G., Steps to Christ, p. 18.
- 33 White, E.G., Manuscript Releases, Vol. 20, p. 62.
- 34 White, E.G., Steps to Christ, p. 62
- 35 White, E.G., God's Amazing Grace, p. 62.
- 36 White, E.G., Bible Echoes, November 25, 1895.
- 37 White, E.G., Review & Herald, March 21, 1893.
- 38 White, E.G., Bible Commentary, Vol. 6, p. 1070.
- 39 White, E.G., Signs of the Times, April 9, 1894.
- 40 White, E.G., Mount of Blessings, p. 9
- 41 M'Cheyne, R.M., Memoirs And Remains of R.M. M'Cheyne, p. 298

4. Moartea fata de sine: Pretul puterii

“Eu am venit ca oile să aibă viață, și s'o aibă din belșug.” Ioan 10:10

“Dacă voește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze.” Luca 9:23

Introducere

În cartea Secrete ale vietuirii crestine, F.B. Meyer descrie întreaga și prea familiară experiență a majorității credincioșilor:

“Cea mai amară experiență a majorității credincioșilor este prezența și puterea păcatului în viețile lor. Tanjesc să umblu cu inimi curate și haine nepătate prin această lume manjată. Dar când vor să facă binele, raul este prezent cu ei. Ei sunt de acord că Legea lui Dumnezeu este bună; o aprobă; găsesc plăcere în ea; se străduiesc să o țină. În ciuda tuturor acestor lucruri, par totuși a fi neajutorati în a ține Legea lui Dumnezeu, ca și un om al cărui creier a fost lovit de paralizie și nu poate merge drept. . . . Cu siguranță că Dumnezeu nostru s-a îngrijit de toate acestea. Nu i-ar sta în caracter să ne umple cu ura pentru păcat, și dorința după sfântenie, dacă nu ar fi nici o scăpare din tirania uneia și nici o posibilitate de a o obține pe cealaltă!” (42)

Mead MacGuire începe să dea răspunsul și pune punctul pe “i” pentru această sesiune atunci când afirmă:

“Există foarte multă predicare modernă care prezintă, ca remediu pentru păcat, dragostea, regenerarea socială, cultura, dezvoltarea de sine, etc... Conform Scripturii, singura cale de a avea de a face cu păcatul este să începem cu moartea. . . . Fără îndoială marea dificultate cu majoritatea credincioșilor este că ei încearcă să trăiască viața lui Hristos fără să aibă mai întâi moartea lui Hristos. . . . Este mult mai la modă în ziua de azi să se vorbească mai mult despre viața decât despre moarte, dar nu și mai necesar, pentru că moartea este calea către viață. Mulți nu au văzut și nu au înțeles necesitatea acestei morți; iar alții văzând-o, se tem sau nu vor să moară. . . . Moartea zilnică a Eului îi face loc trăirii lui Hristos.” (43)

Nevoia de moarte a vechii fiiri a credinciosului și felul în care acea moarte are loc, este subiectul nostru. Până la sfârșitul timpului nostru împreună vom fi descoperit că moartea lui Isus pe cruce a îndeplinit mai mult – cu mult mai mult – decât majoritatea dintre noi ne dăm seama! Dar pentru a experimenta schimbarea pe care o căutăm, costa, așa cum vom descoperi în următorul paragraf:

“Nu putem păstra “eul” și totuși să intrăm în Împărăția lui Dumnezeu. Dacă tindem vreodată către sfântenie, va fi prin renunțarea la sine și primirea minții lui Hristos.” (44)

Relația cu alții și cu Dumnezeu

Vrem să vizităm un cimitir și să vedem ce putem învăța despre ceea ce înseamnă să fii mort.

Câteva informații biblice

1. Ce învățăm din istoria tanărului bogat? Luca 18:18-23
2. Ce adevăr important încerca Isus să învețe în următoarele versete? Luca 9:23; Ioan 12:24
3. Ce învățăm cu privire la “moarte” din aceste versete? Romani 6:1-6,11
4. Cum a învățat Isus să asculte? Ioan 5: 30; 6: 38; 8: 28,29; Filipeni 2: 5 - 9; Evrei 5: 8; Mat. 11: 28
5. Cum a fost Isus ironizat pe cruce, și cum suntem noi ispitiți în același fel în zilele noastre? Mat. 27:39,40
6. În ce măsură se subscrie Pavel la nevoia de a muri? Filipeni 1: 21; Gal. 2: 20; 6: 14; 1 Cor. 2:2; Filipeni 2:5-9

Ce suntem noi chemați să facem? Rom. 12:1

Ce a spus Iacov cu privire la subiectul acesta? Iacov 1:2-4

Mai multa informatie

1. Observati urmatoarele:

``Este o mare diferenta intre pacate si pacat. Multi intalnesc dificultati serioase in viata de crestin deoarece ei nu inteleg aceasta distinctie. Sub toate actele noastre de faradelege exista principiul pacatului din care izvorasc. Chiar daca ni s-ar ierta toate faptele rele noi am continua sa pacatuim. Trebuie facut ceva mai mult pentru noi, nu doar simpla iertare a pacatelor noastre.``(45)

Nu numai ca pacatele mele au fost ridicate la cruce cand a murit Isus, ci si eu am fost dus la cruce!(Romani 6:11)

``Crucea Calvarului provoaca, si va infrange pana la final orice putere pamanteasca sau draceasca. In cruce se centreaza toata influenta, si de la ea toata influenta se raspandeste. Este cel mai mare centru al atractiei; pentru ca pe ea Hristos si-a dat viata pentru rasa umana. Aceasta jertfa a fost oferita cu scopul restaurarii omului la desavarsirea lui originala. Da, mai mult, a fost oferita pentru a-i da o transformare totala a caracterului, facandu-l mai mult decat un invingator.``(46)

``Tot harul pe care il da Isus Mantuitorul este dat doar pe calea partasiei cu Isus cel Crucificat. Hristos a venit si a luat locul meu; eu trebuie sa ma pun pe mine insumi in locul Lui si sa raman acolo. Si exista decat un singur loc care este al amandorura, al Lui si al meu – acel loc este Crucea. Al Lui in virtutea liberii Lui alegeri; al meu din cauza blestemului pacatului. El a venit ca sa ma caute, eu doar acolo Il pot gasi. Cand m-a gasit acolo, era locul blestemului; aceasta este ceea ce a experimentat El, pentru ca ``blestat este cel ce atarna pe lemn.``El l-a facut un loc al binecuvantarii; acest lucru l-am experimentat eu, pentru ca Hristos ne-a eliberat de sub blestem, facandu-se blestem pentru noi. Cand Hristos vine in locul meu, El ramane ceea ce a fost, preaiubitul Tatalui; dar in partasia cu mine El impartaseste blestemul meu si moare moartea mea. Cand stau in locul Lui, care este intotdeauna al meu, eu sunt inca ceea ce am fost prin fire, cel blestat, care merita sa moara; dar unit cu El, i-au parte la binecuvantarea Lui si primesc viata Lui. Cand a venit ca sa fie una cu mine nu a putut evita crucea, pentru ca blestemul arata intotdeauna catre cruce ca si rod si sfarsit. Cand cauta sa fiu una cu El, nici eu nu pot evita crucea, caci unde altundeva, decat la cruce pot fi gasite viata si eliberarea. La fel de inevitabil ca si blestemul meu ce l-a indreptat la cruce ca fiind singurul loc unde pot fi unit cu El. El a luat crucea mea pentru El; eu trebuie sa fiu crucificat cu El. Daca raman in El zilnic, profund in Isus Cel Crucificat, voi gusta dulceata dragostei Lui, puterea vietii Sale, totalitatea mantuirii Sale.``(47)

2. Ce crezi despre urmatoarele? Esti de acord?

``Nasterea din nou este o experienta rara in lumea de astazi. Acesta este motivul pentru care exista atat de multe perplexitati in biserici. Multi, atat de multi, care isi asuma numele lui Hristos sunt nesfintiti si nesfinti. Ei au fost botezati, dar au fost ingropati de vii. Eul nu a murit, deaceia ei nu au inviat la o noua viata in Hristos.``(48)

3. Cum a murit Isus fata de sine?(Fil.2:5-9;Mat.27:39)

``A fost o sarcina dificila pentru Printul vietii pentru a aduce la indeplinire planul pe care il facuse pentru mantuirea omului, imbracand divinitatea Sa cu umanitatea. Primise onoare in curtile ceresti si era familiar cu putere absoluta. A fost la fel de dificil pentru El sa pastreze nivelul umanitatii, cum este pentru oameni sa se ridice deasupra nivelului firii lor depravate si sa fie pastasi la natura divina.``(49)

``Îl asteptau ca pe cineva cu o vointă extraordinară, care să schimbe modul de gândire al oamenilor si să obțină de la ei, prin forță, o recunoastere a suprematiei si, în acelasi timp, avea să satisfacă si sperantele lor ambitioase. Astfel, când Domnul Hristos era tratat cu dispret, o mare ispită Îl încerca, si anume aceea de a manifesta caracterul Său divin. Printr-un cuvânt, printr-o privire, El ar fi putut să-i oblige pe persecutorii Săi să mărturisească faptul că El era Domn, mai presus de împărați si conducători, de preoti si templu. Dar dificila Lui sarcină era aceea de a rămâne în pozitia pe care Si-o alesese, de a fi una cu neamul omenesc.``(50)

``A-si pastra slava acoperita ca si copil al unei rase decazute, a fost una dintre cele mai severe discipline la care Printul vietii S-a putut supune.``(51)

“Prezenta Tatalui Il inconjura pe Hristos, si nimic nu I s-a intamplat decat daca dragostea infinita a permis, pentru binecuvantarea lumii. Iata sursa lui de mangaiere...”(52)

4. Cum este crucificata firea “vechiului om”?

“Sunt unii care se pare că totdeauna caută Mărgăritarul ceresc. Dar ei nu abandonează, nu părăsesc cu totul vechile lor obiceiuri rele. Ei nu mor fată de sine, pentru ca Domnul Hristos să poată trăi în ei. De aceea ei nu găsesc Mărgăritarul de mare pret. Ei n-au ajuns să biruiască ambizia nesfântă si iubirea lor pentru plăcerile păcatului. Ei nu si-au luat crucea si n-au urmat Domnului Hristos pe calea renunțării de sine si a sacrificiului. Aproape crestini, dar nu pe deplin crestini, desi se simt a fi aproape de împărăția cerurilor, ei nu vor putea intra în ea. Aproape, dar nu pe deplin mântuit, înseamnă a fi nu aproape, ci cu totul pierdut.”(53)

“Noi nu ne putem pastra eul propriu, si totusi sa fim umpluti cu plinatatea lui Dumnezeu. Trebuie sa fim goliti de sine. Daca castigam cerul pana la sfarsit, va fi doar prin renuntarea la sine si prin primirea mintii, spiritului, si vointei lui Hristos Isus... Suntem noi gata sa platim pretul vietii vesnice? Suntem noi gata sa ne oprim si sa socotim pretul, daca cerul merita un asemenea sacrificiu de a muri fata de sine si de a lasa ca vointa ta sa fie modelata intr-o perfecta conformitate cu vointa lui Dumnezeu? Pana cand nu se va intampla aceasta, harul transformator al Lui Dumnezeu, nu va fi experimentat de catre noi. Imediat ce aducem inaintea Domnului Hristos si cauzei Lui, firea noastra golita, El va umple golul cu Duhul Sau cel Sfânt. Putem atunci crede ca El ne va da din plinatatea Lui. El nu vrea ca sa pierim....”(54)

“Oricare ar fi caracterul pacatului tau, marturiseste-l. Daca este doar impotriva lui Dumnezeu, marturiseste-l doar Lui. Daca ai gresit fata de altii sau i-ai jignit, marturiseste-l si lor, si binecuvantarea Domnului se va odihni asupra ta. In felul acesta mori fata de sine, si Hristos i-a forma inlauntru.”(55)

“Pentru a fi reala, socoteala, include renuntare la sine. Socoteala noastra este condamnata la esec, daca nu renuntam la sine. In puterea mortii lui Hristos eu trebuie sa refuz vechea mea viata... Cand deci incepem sa renuntam la sine, vom descoperi ca in general se va face prin supunerea noastra in fata cuiva din familie sau din cercul afacerilor. ...Sunt unele femei care vor gasi biruinta practica acasa prin supunerea fata de accesele de manie ale sotilor lor; unii barbati prin acceptarea cicalelii acelei sotii cu limba ascutita; altii prin imbratisarea aparentului handicap sau infirmitate. Deseori putem crede in biruinta, numai in jurul acestui fel de supunere practica. Acolo se renunta la sine...”(56)

“Cât de putini sunt constienti că au idoli scumpi, că au îndrăgit păcate! Dumnezeu vede aceste păcate, fată de care voi puteti fi oarbe, si lucrează cu cutitul Său de curătat pentru a tăia adânc si a îndepărta de la voi aceste păcate îndrăgite. Toate vreti să vă alegeti singure procesul de curățire. Cât de greu vă este să vă supuneti răstignirii eului; dar când lucrarea este incredintată în întregime lui Dumnezeu, Lui, care cunoaste slăbiciunea si păcătosenia noastră, El alege calea cea mai bună pentru a obtine rezultatele dorite.”(57)

“Cand sunt puse inaintea noastra lucruri care sunt o cruce de purtat pentru noi, nu putem fi niciodata una cu Hristos, pana cand nu am ridicat crucea. Poate fi crucea marturisirii, crucea pocaintei, crucea umilintei; dar orice ar fi, sa ne aducem aminte, ca in ridicarea ei, suntem una cu Hristos, partasi la natura divina.”(58)

“Ca sa putem muri fata de sine, suntem chemati sa induram incercarea, si cand mana pedepsei lui Dumnezeu este asupra noastra, noi nu trebuie sa fim necajiti si sa ne plangem, sa nu ne razvratim, sa nu ne ingrijoram si sa iesim de sub mana lui Hristos. Trebuie sa ne smerim inaintea lui Dumnezeu, pledand inaintea Lui ca sa ne odihna si pace. Noi intram in cuptorul incercarii cu inimile intunecate de egoism; dar daca suntem rabdatori sub testul crucial, vom inainta reflectand chipul divin, ca aurul incercat prin foc.”(59)

“Prezenta Tatălui L-a înconjurat pe Hristos si nimic nu L-a lovit în afară de ceea ce a îngăduit iubirea infinită, pentru binecuvântarea lumii. Acesta era izvorul mângâierii Sale, acesta este si al nostru. Cel care este umplut cu Duhul lui Hristos rămâne în Hristos. Orice ar veni asupra-i vine de la Mântuitorul, care îl înconjoară cu prezenta Sa. Nimic nu îl poate atinge dacă Domnul nu aprobă. Toate suferintele si necazurile noastre, toate ispitele si încercările, toate întristările si durerile, toate persecutiile si privatiunile, pe scurt, toate lucrează împreună

pentru binele nostru. Toate experiențele și împrejurările sunt lucrătorii lui Dumnezeu prin care binele ajunge la noi.”(60)

5. Ce înseamnă crucificarea în mod practic?

Dar Isus le-a poruncit urmașilor Săi să-și ia crucea și să o poarte după El. Pentru ucenici, cuvintele Lui, deși slab înțelese, arătau că trebuie să fie supuși până la cea mai mare umilintă - supunere până la moarte pentru Numele lui Hristos. Cuvintele lui Hristos n-ar fi putut să descrie mai bine ce înseamnă o totală predare de sine.”(61)

“Crestinii ratează în mod complet ideea poruncii Domnului, când ei se referă la cruce, ca fiind doar crucile sau încercările vieții. Înseamnă cu mult mai mult. Crucea a însemnat moarte. A-ți lua crucea înseamnă a merge să mori. Doar în timpul de prosperitate avem mai multă nevoie de a purta crucea. A-ți lua crucea și a-L urma nu este nimic mai puțin decât a trăi în fiecare zi cu propria ta viață și voința dată la moarte.”(62)

“George Muller a spus: ‘A fost o zi în care am murit’; și pe când vorbea el, s-a aplecat, până aproape ca a atins podeaua. Continuând, el a adăugat, ‘Am murit față de George Muller, față de opiniile lui, preferințele, gusturile, și voința lui; am murit față de lume, aprobarea sau cenzura ei; am murit față de aprobarea sau condamnarea făcute de către frații și prietenii mei; și de atunci am studiat doar ca pot să mă prezint ca un om încercat înaintea lui Dumnezeu.’”(63)

“Într-una dintre ocazii, am vorbit despre adevărata sfântire ca nefiind altceva decât o moarte zilnică față de eu și o conformare zilnică față de voia lui Dumnezeu.”(64)

“Unii caută să controleze pe cei din jur, gândindu-se că dacă ei sunt puși în poziții favorabile, trasăturile lor rele de caracter nu se vor dezvolta. Dar Dumnezeu are în subordine mediul nostru inconjurator, și el ne va pune acolo unde vom avea test după test, să ne dovedească și să ne descopere ceea ce este în inimile noastre. Din nou și din nou vom fi aduși în locuri drepte, ca să se facă cunoscut dacă suntem într-adevăr crucificați cu Hristos sau suntem plini de iubire de sine. Cum se va termina cu fiecare dintre noi, acest proces de încercare? Printul întunericului își va depune toată puterea pentru a ne păstra în posesia lui; dar avem un Ajutor puternic.”(65)

“A ne lua diploma în școala supunerii înseamnă a te califica pentru o asemenea lucrare așa cum în mod contrar ar fi imposibil.... Putem fi siguri că Dumnezeu are un plan bine definit, atât pentru prezentul cât și pentru viața viitoare a fiecăruia dintre copiii Săi; ca nici o lecție, oricât ar părea de trivială sau importantă, plăcută sau dureroasă, nu este fără un scop; și ca ‘toate lucrurile sunt în avantajul nostru’. Obținerea ei (vieții) este atât de prețioasă în fața lui Dumnezeu încât El nu reține nici un cost, pentru a o produce. El ne pune exact unde scopul poate fi adus la îndeplinire în cel bun mod. Câteodată ne plângem cu privire la natura mediului nostru, dar când Dumnezeu ne-a pus în locul unde ne aflăm, a avut de ales din întreaga lume care este deschisă Lui; și, dacă ar fi putut fi îndeplinite mai bine scopurile Lui în alte împrejurări, El ne-ar fi pus acolo.” (66)

“Chiar încercările care testează cel mai sever credința noastră, o fac să pară că Dumnezeu ne-a parasit, sunt făcute ca să ne conducă mai aproape de Hristos, ca să lăsam toate poverile noastre la picioarele Sale, și să primim pacea pe care ne-o dă El în schimb. ... Când te predai cu totul lui Dumnezeu, când cazi frânt pe Hristos, vei fi rasplatit de o biruință, bucuria despre care nu încă nu ai simțit-o. Așa cum recapitulezi trecutul cu o viziune clară, vei vedea că exact în momentul când viața îți părea doar o perplexitate și o povară, Isus însuși a fost lângă tine, cautând să te conducă către lumină. Total tu era de partea ta, aplecându-se asupra ta cu o dragoste nespuse, încercându-te pentru binele tău, așa cum rafinorul purifică minereul. Când te-ai crezut parasit, el a fost lângă tine ca să te mângâie și să te susțină. Deseori îl vedem pe Isus așa cum este, și nu suntem niciodată atât de gata să primim ajutorul Lui așa cum dorește să ne ajute.”(67)

“ Dumnezeu stie exact ce este cel mai bine pentru mine. Deaceea, fiecare intamplare care vine in viata mea dupa predare, care este inexpicabil, si greu de indurate, trebuie ca in mod rabdator sa ma supun ca fiind exact lucrul de care crede Dumnezeu ca am nevoie pentru purificarea mea, intarirea mea, si cresterea in viata crestina. Situatia din prezent care apasa atat de greu asupra ta (daca esti predate lui Hristos) este cea mai buna unealta de modelare in mainile Tatalui pentru a te cizela pentru vesnicie. Atunci incredete in El. Nu da la o parte instrumental, doar daca nu vrei sa pierzi si lucrarea lui. “ (68)

“ Tu trebuie sa mori fata de sine, sa crucifici firea, cu afectiunile si dorintele ei. Tu nu ai nevoie sa cauti cai si metode prin care sa ajungi la propria crucificare; pedeapsa autoimpusa nu va avea nici un folos, si va fi gasit a fi fara valoare cand vine incercarea peste tine. Trebuie sa ii predai inima lui Dumnezeu, ca El sa ne reinnoiasca si sa ne sfinteasca, si sa ne faca potriviti pentru curtile lui ceresti...” (69)

“ Ce biruinta vei avea, cand vei invata sa urmezi, cu o inima recunoscatoare, providentele ce se deschid de la Dumnezeu, si cu o hotarare de a trai privind doar la slava Lui, in boala sau in sanatate, in belsug, sau in lipsa.” (70)

“ Nici o formã exteriorã nu poate lua locul unei credinte si al unei complete recunoasteri de sine. Dar nimeni nu se poate goli pe sine de eul sãu. Noi nu putem decãt sã fim de acord ca Domnul Hristos sã facã aceastã lucrare. Atunci, limbajul nostru va fi: Doamne, ia-mi inima; cãci eu nu ti-o pot da. Ea este proprietatea Ta. Pãstreaz-o Tu curatã, cãci eu n-o pot pãstra pentru Tine. Mântuiește-mã în ciuda mea însuși, în ciuda eului meu slab si neasemenea lui Hristos. Modeleazã-mã, slefuieste-mã, înaltã-mã într-o atmosferã curatã si sfântã, în care curentul cel bogat al dragostei Tale sã poatã curge din sufletul meu. Aceastã lepãdare de sine nu trebuie fãcutã numai la începutul vietii de creștin, ci ea trebuie reînnoitã la fiecare pas fãcut spre cer.” (71)

Aplicand informatia

1. Esti gata sa mori fata de sine prin procesul descris mai sus? Ce fel de circumstante poate folosi Dumnezeu pentru a te aduce in fata mortii fata de sine? De ce trasatura de caracter avem nevoie pentru a practica in privinta aceasta? Iacov 1:4

Data viitoare

Data viitoare vom invata cum sa traim o experienta mult mai bogata la ordinea zilei. Sub titlul: “Primindu-l pe Isus sa locuiasca in noi: prevederea si raspandirea puterii” invatam cum sa Il primim pe Isus ca putere interioara.

Rezumatul Capitolului

Moartea fata de sine: Pretul puterii

O dezamagire amara a vietii de creștin este prezenta si puterea pacatului in vietile noastre in ciuda dorintelor si eforturilor noastre sincere de a face contrariul. In loc de a cunoaste libertatea si biruinta, ispitele apasa mai tare ca niciodata, si experimentam multe infrangeri si esecuri. Aceste infrangeri si esecuri vin ca si rezultat al puterii pacatului care continua sa domneasca in trupurile noastre, desi am fost iertati. Conform Bibliei, singura cale de a avea biruinta este prin moartea zilnica *fata de*—nu *a*—sine/sinelui. In timp ce iertarea schimba relatia noastra in legatura cu Legea, totusi nu ne schimba firea decazuta. Avem nevoie ca o lucrare suplimentara sa fie facuta. Ne este amintit de catre Pavel ca “omul nostru cel vechi” a murit cu Isus pe cruce, iar noi credem ca noi am murit cu El, si alegem moartea continuand sane predam vietile in mainile lui Isus. Sa intelegem aceasta idee, nu problemele noastre sau firea noastra pacatoasa sunt cele care merg in mormant, noi mergem acolo- noi murim ca sa zicem asa – iar Dumnezeu ne aduce circumstante care ne schimba in mod pozitiv pe masura ce continuam sa ane credem El – Dumnezeu tine lopata si decide cat pamant este nevoie sa fie aruncat in lurul nostru! Aceasta moarte, pe care o initiem prin predare, este adusa printr-o baza progresiva dupa cum orchestreaza Dumnezeu circumstantele care ne aduc la punctul dependentei complete in domeniul la care se concentreaza El – iata unde

noi nu avem intelegerea nici puterea de a ne schimba, dar putem intelege procesul si accepta circumstantele hotarate in mod providential. Raspunsul nostru la acele circumstante aduce eliberare si binecuvantare. Vor fi incercari severe; incercari severe binecuvantate – uneori din cauza lipsei noastre de stiinta, in mai multe cazuri din cauza refuzului nostru de a ne supune. Insa Dumnezeu este neinduplecat si va continua sa lucreze in noi pentru a ajunge la tinta dorita: moartea noastra fata de sine si la conducerea Lui deplina. Acest proces anihilator care este reinnoit zilnic este acea dureroasa , “ golire” de la inceput, fiind jumatate din procesul sfintirii, ne ingaduie sa prezentam lui Isus sinele nostru golit, pentru ca El sa ne poata umple cu El Insusi – care este cea de a doua jumatate ce”umple” in procesul sfintirii.

Planul lui Satana: Sa ne convinga ca nu avem nevoie sa murim; sa ne insele gandind ca problemele noastre merg in “mormant” in loc sa mergem noi insine; sa ne impinge sa fim nerabdatori cu Dumnezeu si sa ne grabim sa o luam inaintea programului Sau; sa ne insele sa lucram la pacatele noastre in loc sa lucram pentru predarea noastra.

Partea noastra : Sa ne predam in mod progresiv vietile, si sa acceptam cu recunostinta circumstantele pe care le pune al calei Dumnezeu pentru a ne aduce la moarte.

Planul lui Dumnezeu: Sa ne descopere in mod progresiv partile unde sinele este inca la control - unde nu am murit fata de controlul sau – si sa orchestreze circumstantele care ne vor aduce la un punct de predare deplina si dependenta dupa cum ii vom permite – sa spunem “Da” – si cu multumire sa acceptam – sa spunem “Multumesc” – pentru orice are loc.

⁴² Meyer, F.B., *Some Secrets of Christian Living*, pp. 99, 100.

⁴³ MacGuire, M., *The Life of Victory*, pp. 33, 35, 37.

⁴⁴ White, E.G., *God's Amazing Grace*, p. 225.

⁴⁵ MacGuire, M., *His Cross & Mine*, p. 80.

⁴⁶ White, E.G., *Lift Him Up*, p. 230.

⁴⁷ Murray, A., *Abide in Christ*.

⁴⁸ White, E.G., *SDA Bible Commentary*, Vol. 6, p. 1075.

⁴⁹ White, E.G., *Confrontation*, p. 85.

⁵⁰ White, E.G., *Desire of Ages*, p. 700.

⁵¹ White, E.G., *Letter 19*, 1901.

⁵² White, E.G., *Ministry of Healing*, p. 488.

⁵³ White, E.G., *Christ Object Lessons*, p. 118.

⁵⁴ White, E.G., *Signs of the Times*, November 21, 1892.

⁵⁵ White, E.G., *Sons & Daughters of God*, p. 309.

⁵⁶ Maxwell, L.E., *Born Crucified*, pp. 28, 29.

⁵⁷ White, E.G., *Testimonies*, Vol. 3, p. 543.

⁵⁸ White, E.G., *Review & Herald*, May 18, 1905.

⁵⁹ White, E.G., *Signs of the Times*, December 10, 1896.

⁶⁰ White, E.G., *Ministry of Healing*, p. 489.

⁶¹ White, E.G., *Desire of Ages*, p. 417.

⁶² Murray, A., *Like Christ*, p. 41.

⁶³ Maxwell, L.E., *Born Crucified*, p. 60.

⁶⁴ White, E.G., *Life Sketches*, p. 237.

⁶⁵ White, E.G., *Gospel Workers*, p. 446.

⁶⁶ Mantle, J. G., *Beyond Humiliation: The Way of the Cross*, pp. 218, 228.

⁶⁷ White, E.G., *Gospel Workers*, pp. 372, 373.

⁶⁸ McConkey, J., *The Surrendered Life*, p. 66.

⁶⁹ White, E.G., *Signs of the Times*, August 8, 1892.

⁷⁰ White, E.G., *Gospel Workers*, p. 373.

⁷¹ White, E.G., *Christ Object Lessons*, p. 159.

5. *Primindu-L pe Hristos sa locuiasca in noi: previziunea puterii*

“Eu sînt Vița, voi sînteți mlădițele. Cine rămîne în Mine, și în cine rămîn Eu, aduce multă roadă; căci despărțiți de Mine, nu puteți face nimic.” Ioan 15:5

Introducere

Ellen White a spus....

“Cresterea noastra in har, bucuria noastra, ratiunea noastra de a fi – toate depind de uniunea noastra cu Hristos. Prin comuniune cu El, in fiecare zi, in fiecare ceas – ramanand in El—vom creste noi in har. El este nu numai autorul, ci si executorul credintei noastre. Este Hristos primul, si ultimul si in veci. El este cu noi, nu numai la inceputul si la sfarsitul cursului, ci la fiecare pas pe cale.” (72)

“ Lucrarea de sfintire incepe in inima, iar noi trebuie sa venim intr-o asemenea relatie cu Dumnezeu, inca Isus sa isi poata pune matricea divina asupra noastra. Noi trebuie sa fim goliti de eu pentru a-i face loc lui Isus, dar cati isi au inimile atat de pline de idoli, incat nu mai au loc pentru Rascumparatorul lumii. Lumea tine in captivitate inimile oamenilor. Ei isi centreaza gandurile si afectiunile asupra afacerilor lor, pozitiei lor, familiei lor. Ei tin la parerile si caile lor, purtandu-le ca idoli in sufletul lor; insa nu ne putem permite sa ne cedam pe noi insine in slujba sinelui, tinand la caile si ideile noastre, si excluzand adevarul lui Dumnezeu. Trebuie sa fim goliti de eu. Dar aceasta nu este totul ce se cere; pentru ca atunci cand am renuntat la idolii nostri, golul trebuie sa fie umplut. Daca inima este lasata in parasire, si golul nu este umplut, va fi in conditia celui a carui casa a fost “goala, maturata, si impodobita,” dar fara ca un oaspete sa o ocupe.... si starea de pe urma a omului a fost mai rea decat la inceput.... Cand iti golești inima de eu, trebuie sa accepti neprihanirea lui Hristos. Agata-te de ea prin credinta, pentru ca trebuie sa ai mintea si duhul lui Hristos, ca sa poti face lucrarile pe care le-a facut Hristos. Daca deschizi usa inimii, Isus va umple golul prin darul Duhului Sau, iar atunci poti fi un predicator viu in casa ta, in biserica ta, si in lume. Poti raspnadi lumina, pentru ca razele stralucitoare ale Soarelui Neprihanirii stralucesc asupra ta. Viata ta umila, conversatia ta sfanta, dreptatea ta si integritatea ta, vor spune tuturor celor din jur ca esti un copil al lui Dumnezeu, un mostenitor al cerului, ca tu nu iti faci lumea ca locuinta, ci esti un pelerin, si un strain aici, ce cauta o tara mai buna, chiar una cereasca, traind cu ochii indreptati doar asupra slavei lui Dumnezeu.”(73)

Legatura cu altii

Vrem sa vizitam o vita de vie de data aceasta si sa avem o conversatie cu o mladita. Intreab-o ce inseamna in mod mai exact a fi mladita.

Cateva informatii biblice

1. Despre ce libertate nou-gasita importanta invatam in urmatoarele versete? Rom. 6:22- 7:4
2. Identifica ce se vrea a spune in urmatoarele afirmatii?(Isus face aluzie la fiecare capitol precedent)
“ Eu sunt vita.” Ioan 15:5 (ex. Isus trebuia sa fie totul; Ioan 14:6 – Eu sunt adevarul....)
“Voi sunteti mladitele” Ioan 15:5
“Tatal Meu este vierul” Ioan 15:1
“pe orice mlădiță care aduce roadă, o curățește, ca să aducă și mai multă roadă.”Ioan 15:2

“ramaneti in Mine si Eu in voi” Ioan 15:4,7

“Dacă rămîneți în Mine, și dacă rămîn în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.” Ioan 15:7

“Dacă aduceți multă roadă, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit”... Ioan 15:8; Gal. 5:22,23

Observa următoarele versete: 1 Cor 1: 30; Gal 2: 20; Fil 1: 21; Rom. 8: 2; 1 Cor 15: 22, 57; 2 Cor 2: 14; 2 Cor 5: 17; Eph 1: 3; 1 Tes. 5: 23, 24; 2 Petru 1:4; Iuda 24

Mai multa informatie

A. Isus ca fiind vita cea adevarata

“Domnul Hristos a venit în lumea noastră si ne invită cu iubire să venim la El, să învățăm de la El si să credem în El, iar când venim la El, ne altoieste în viata Lui si în caracterul Lui. Apropierea noastră de Hristos este credinta, iar altoirea este înfierea; si prin acest act reciproc, noi devenim fii ai lui Dumnezeu si mostenitori împreună cu Hristos, părtași de natură divină, scăpând de stricăciunea care este în lume prin poftă.” (74)

B. Noi suntem mladitele

“O unire cu Hristos prin credinta vie dainuieste; orice alta uniune trebuie sa piara. Hristos ne-a ales intai, platind un prēt infinit pentru rascumpararea noastra; si credinciosul adevarat Il alege pe Hristos ca primul si ultimul si cel mai bun in toate. Insa aceasta uniune ne costa ceva. Este o uniune de o dependenta totala, in care trebuie sa intre o fiinta mandra. Toti cei care formeaza aceasta uniune trebuie sa-si simta nevoia dupa sangele ispasitor al lui Hristos. Ei trebuie sa aiba o schimbare a inimii. Ei trebuie sa supuna lui Dumnezeu propria lor vointa. Va fi o lupta cu obstacolele din afara si din interior. Va trebui sa existe o lucrare dureroasa atat de detasare cat si de atasare. Mandria, egoismul, vanitatea, desertaciune lumeasca – pacatul sub toate formele lui – trebuie invins daca am intra intr-o uniune cu Hristos. Motivul pentru care multi gasesc viata de crestin atat de grea, de ce sunt atat de fragile, de variabili, este pentru ca ei incearca sa se prinda de Hristos fara sa se fi detasat de acesti idoli indragiti.”(75)

“Isus ‘are viata in El Insusi’ si aceasta viata pe care o ofera si o imparte in mod gratuit, sufletelor care sunt moarte in greseli si pacate. Da, El impartasese cu ei puritatea Lui, onoarea Lui, si inaltarea Lui.... Mladita fara seva, altoita in vita, deveine o parte din vita. Traieste atat timp cat este unita cu vita. Deci crestinul traieste prin virtutea unirii sale cu Hristos. Ce este pacatos si uman este conectat la ce este divin si sfant. Sufletul credincios ramane in Hristos, si devine una cu El. Cand persoanele sunt unite strans in relatiile acestei vieti, gusturile lor devin asemanatoare, ei ajung sa iubeasca aceleasi lucruri. Deci cei care raman in Hristos vor iubi lucrurile pe care El le iubeste. Ei vor indragi in mod sacru si vor asculta de porunci le Lui.”(76)

“Domnul Isus isi iubeste poporul, iar cand ei isi pun increderea in El, depinzand in intregime de El, ii intareste. El va trai prin ei, dandu-le inspiratia Duhului Sau sfintitor, oferind sufletului o transfuzie vitala a lui Insusi. El lucreaza prin mintea lor si ii face sa aleaga vointa Lui si sa actioneze conform caracterului Sau. Ei pot atunci spune impreuna cu apostolul Pavel, ‘ am fost crucificat cu Hristos: si traiesc; dar nu mai traiesc eu, ci Hristos traieste in mine: si viata pe care o traiesc acum in trup, o traiesc in credinta in Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit, si care s-a dat pe sine Insusi pentru mine’(Gal. 2:20)” (77)

“Cand sufletul se preda lui Hristos, o noua putere i-a in posesie noua inima. Este facuta o schimbare pe care omul nu o poate indeplini prin el insusi. Este o lucrare supranaturala, aducand un element supranatural in firea umana. Sufletul care este incredintat lui Hristos devine propria lui fortareata, pe care o pastreaza intr-o lume revoltata, si intentioneaza ca nici o alta autoritate sa nu fie cunoscuta in el, in afara de autoritatea Lui. Un astfel de suflet care este in posesia agentilor ceresti este de nepatruns in fata asalturilor lui Satana. Dar, daca nu ne asezam sub controlul lui Hristos, vom fi dominati de cel rau. In mod inevitabil va trebui sa fim sub controlul uneia din cele doua mari puteri care se razboiesc pentru suprematia acestei lumi. Nu este neaparat necesar ca sa alegem in mod deliberat sa servim imparatiei intunericului, pentru a ajunge sub dominatia ei. Trebuie decat sa neglijam sa

ne aliem cu imparatia luminii. Daca nu cooperam cu agentii ceresti, Satana va intra in posesia inimii, si isi va face din ea locuinta lui. Singura aparare impotriva raului este locuirea lui Hristos in inima prin credinta in neprihanirea Lui. Daca nu devenim conectati in mod vital cu Dumnezeu, nu vom putea niciodata sa rezistam efectelor nesfinte ale iubirii de sine, ingaduintei de sine, si ispitei de a pacatui. Putem parasi multe obiceiuri rele, in timpul in care suntem in compania Satanei; dar fara o legatura vitala cu Dumnezeu prin predarea fata de El clipa de clipa, vom fi invinsi. Fara o legatura personala cu Hristos, si o continua comuniune, suntem la mila dusmanului, si ii vom urma porunca la final.” (78)

“O legatura cu Hristos inseamna totul pentru noi. Noi trebuie sa fim una cu El, asa cum El este una cu Tatal, si atunci suntem preaiubiti de Dumnezeu Infinit ca membre ale trupului lui Hristos, ca mladitele in Vita. Noi trebuie sa fim atasati la trunchi si sa primim hrana prin Vita. Hristos este Capul nostru cel glorificat, si dragostea divina ce curge de la inima lui Dumnezeu, se odihneste in Hristos, si este comunicata celor care au fost uniti cu El. Cand aceasta dragoste divina intra in suflet, il inspira cu recunostinta, il elibereaza de slabiciunea spirituala, de mandrie, desertaciune, si egoism, si de tot ce ar deforma caracterul crestin.”(79)

“”Eu sunt Vita, voi sunteti mladitele”, a zis Hristos către ucenici. Cu toate că avea să fie despărțit de ei, unirea spirituală cu El rămânea neschimbată. Legătura care este între mlădită și vită, a zis El, reprezintă legăturile voastre cu Mine. Altoiul este înfipt în vita cea vie și apoi crește în tulpină, legându-se fibră cu fibră și nervură cu nervură. Viata vitei devine viata mlăditei. Tot așa și sufletul, care era mort în nelegiuiri și păcate, primește viață prin legătura cu Hristos. Legătura cu El se face prin credinta în El ca Mântuitor personal. Păcătoșul își uneste slăbiciunea cu tăria lui Hristos, goliciunea sa cu plinătatea lui Hristos, nimicnicia sa cu puterea dăinuitoare a lui Hristos. El are gândul lui Hristos. Natura omenească a lui Hristos a atins natura noastră omenească și natura noastră omenească a atins divinitatea. În felul acesta, cu ajutorul Duhului Sfânt, omul ajunge părtaş al naturii dumnezeiești. El este primit în Cel Preaiubit.... Mlădita ajunge parte integrantă din vită. Revărsarea de viață, tărie și putere de rodire de la rădăcină la ramuri nu este împiedicată de nimic și curge neîntrerupt.”(80)

“Este greu pentru cei care sunt sclavi ai pacatului și ale obiceiurilor rele pe care tanjesc de mult să le invingă, să creadă că acceptându-L pur și simplu pe Hristos și predându-se Lui vor primi în mod instantaneu o nouă fire, și putere care îi va face în stare să trăiască o nouă viață. Da, este adevărat, și multe mii au experimentat acest miracol mare.” (81)

“Omul, prin el însuși nu numai că nu are viață, ci el nu are pace, nu are biruință, nu are credință, nu are neprihanire și nici un alt atribut al lui Dumnezeu. Tatal a adunat toate binecuvântările dragostei infinite, și ni le-a oferit în darul pretios al Fiului Sau. Nimic nu a fost reținut. Totul este îmbrățisit și inclus într-un mare dar.

Nu este ciudat că peste tot oamenii se roagă și pledează pentru ceva ce a fost dat deja într-un mod atât de plin de har. Ei se roagă pentru pace, însă Tatal răspunde, ‘Mi-am lasat deja pacea asupra voastră în Hristos. Primiti-L, și veți avea toată pacea.’ Oamenii se roagă pentru viață, și răspunsul este același, ‘V-am dat viața veșnică. Este în Fiul Meu. Primiti-L, și aveți viața. Oamenii striga la Dumnezeu pentru biruință, iar răspunsul este, ‘ Pentru omenire există biruință doar în Biruitor.’

Hristos a luat umanitatea noastră, și a castigat biruința veșnică, nu pentru El însuși, ci pentru oameni. În același fel în care viața și pacea sunt un dar, și biruința este un dar. ‘Dar mulțămiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința’. 1 Cor. 15:57. De ce se chinuie oamenii și se luptă să obțină ceea ce a venit ca un dar în Hristos! Ei vorbesc despre biruință cu privire la punctul acesta și biruința la punctul celălalt, când dacă ei ar crede măcar, Hristos este biruința asupra fiecărui punct. Nu este vreun dar nou de la Dumnezeu de care să avem nevoie; ci o înțelegere mai bună a faptului că El deja ne-a dat totul în Hristos. Avem nevoie să ne agățăm prin credință de binecuvântările care sunt deja ale noastre în El. “Prin credință, ai ajuns să fii al lui Hristos și, prin credință, trebuie să crești până la plinătatea măsurii Lui: dând și primind. Trebuie să dai totul: inima, voința, slujirea ta: să te dai pe tine însuși în ascultare deplină de cerințele Lui și să primești totul: pe Domnul Hristos, plinătatea

binecuvântărilor Sale, ca El să domnească în inima ta, să fie tăria ta, neprihănirea ta, ajutorul tău vesnic, ca să-ti dea puterea să asculti. (EGW, Calea catre Hristos,p.70)

Cat de multi sunt care au dat totul lui Dumnezeu! Ei s-au predat cu totul Lui si doresc sa faca numai voia Lui. Totusi ei sunt umpluti de dezamagire din cauza unei lipse constiente sau a esecului. Iata dezvaluirea secretului acestui esec. Ei au dat totul, insa ei nu au luat totul.”(82)

C. Tatal este Vierul

“Prezenta Tatălui L-a înconjurat pe Hristos si nimic nu L-a lovit în afară de ceea ce a îngăduit iubirea infinită, pentru binecuvântarea lumii. Acesta era izvorul mângâierii Sale, acesta este si al nostru. Cel care este umplut cu Duhul lui Hristos rămâne în Hristos. Orice ar veni asupra-i vine de la Mântuitorul, care îl înconjoară cu prezenta Sa. Nimic nu îl poate atinge dacă Domnul nu aprobă. Toate suferintele si necazurile noastre, toate ispitele si încercările, toate întristările si durerile, toate persecutiile si privatiunile, pe scurt, toate lucrează împreună pentru binele nostru. Toate experientele si împrejurările sunt lucrătorii lui Dumnezeu prin care binele ajunge la noi.”(83)

D. Duhul preia conducerea

“Cand Duhul intra in inima, o umple cu totul, astfel incat lumea nu mai gaseste loc in ea, pentru ca acest Musafir se face pe sine Domn si Stapan peste ea. Primii ucenici si credinciosi erau atat de cu totul luati in posesie de acesta binecuvantata stapanire a Duhului Cincizecimii incat ei nu mai erau stapanii propriilor lor limbi sau a al oricui alt membru al trupului. Erau siliti, ca sa spunem asa, sa vorbeasca, dupa cum le-a dat Duhul glas. Ei nu mai puteau sa vorbeasca conform propriei lor judecati, cunostinte si invataturi. Nu! Erau constransi sa faca si sa vorbeasca asa cum dorea Duhul Sfânt sa o faca. Asa este cu fiecare cu care Duhul Sfânt locuieste. El atunci experimenteaza binecuvantata stapanire a Domnului nostru Isus Hristos in inima lui. Duhul Sfânt este atunci sceptorul care este trimis din Sion in inimile noastre. El i-a in stapanire vointa si dorinta noastra, toate actiunile noastre si purtarea noastra, toate inclinatiile si afectiunile noastre si ne face cu totul supusi Lui. El locuieste in inima noastra ca un rege in regatul palatului sau. El hotaraste si implineste in noi ce ii face placere si este acceptabil inaintea Lui. El creeaza in noi un alt principiu si un inceput de viata. El devine pentru suflet, ca si cum ar fi, viata in viata insasi. O innoieste zilnic din ce in ce mai mult in asemanarea Celui care a creat-o, si o transforma intr-un templu al adevarului si al neprihanirii – da, intr-un templu viu al lui Dumnezeu in Isus Hristos. Toata slava imparatilor si printilor pamantesti sunt doar umbre desarte si o joaca de copil comparativ cu o singura inima a Cincizecimii care este considerata demna de a primi Duhul lui Isus Hristos intr-o asa plenitudine.” (84)

Aplicand informatia

1. In ce masura ramai tu in Hristos? In ce masura ii ingadui Tatalui-gospodar sa-ti curete ramurile de tot ceea ce nu este pentru binele tau? In ce masura imbratisezi tu experienta mortii fata de eu, care ii ingaduie lui Isus sa locuiasca in inima ta?

Rezumatul capitolului

Primindu-L pe Hristos sa locuiasca in noi: previziunea puterii

Cand prezentam firea noastra golita inaintea lui Dumnezeu, EL este gata sa o umple, prin Duhul Sfânt, cu Domnul Isus Hristos- care este cea de-a doua parte `care umple`, din sfintire. Asa cum mladita este cu totul dependenta de vita pentru a avea viata, tot asa noi devenim cu totul dependenti de Datatorul de viata, prezenta lui Isus Hristos ce locuieste in noi. Cu privire la moartea noastra fata de eu, o noua putere – puterea lui Hristos – intra in posesia noii inimi si incepem sa experimentam biruinta mai mult ca niciodata. Biruinta este o Persoana – Mantuitorul nostru – nu un comportament! Trist este faptul ca multi crestini au predat totul lui Dumnezeu si aparent au murit fata de sine, insa ei nu au luat pe Isus ca plinatate a tuturor binecuvantarilor ca sa locuiasca in inimile lor prin credinta. Deaceea, in cautarea biruintei ca si comportament in loc de biruinta ca si Persoana, ei trebuie sa sufere o continua infrangere. Asa cum Hristos este primit prin procesul sfintirii de golire si de umplere, manifestarea caracterului Sau, va atrage cu siguranta alte mladite sa se alipeasca de vita si sa inceapa sa aduca roada – aducand deci, mult doritul rod.

Planul lui Satana: Sa ne tina nestiutori cu privire la nevoia noastra de a-l primi pe Isus, sau sa ne opreasca in vreun fel sa Il primim.

Partea noastra: Sa Il primim pe Isus – sa Il primim ca biruinta noastra; sa Il primim ca fiind pacea noastra, ca intelepciune, etc.; cautand sa manifestam caracterul Lui in fiecare domeniu al vietii noastre.

Planul lui Dumnezeu: Sa ne umple cu Isus prin Duhul Sfânt.

⁷² White, E.G., The Faith I Live By, p. 125.

⁷³ White, E.G., Review & Herald, February 23, 1892.

⁷⁴ White, E.G., Testimonies on Sexual Behavior, p. 135.

⁷⁵ White, E.G., A New Life, p. 46.

⁷⁶ White, E.G., Our High Calling, p. 145.

⁷⁷ White, E.G., That I May Know Him, p. 78

⁷⁸ White, E.G., The Desire of Ages, p. 324.

⁷⁹ White, E.G., Christian Education, p. 75.

⁸⁰ White, E.G., Desire of Ages, pp. 676, 675.

⁸¹ MacGuire, M., The Life of Victory, p. 64.

⁸² MacGuire, M., The Life of Victory. pp. 102-104.

⁸³ White, E.G., Ministry of Healing, p. 488.

⁸⁴ Tersteegen, Gerhard, Sermons and Hymns, p. 62, 63

6. *Mentinand noua viata*

1. Predati-va zilnic.

``Consacra-te lui Dumnezeu dimineata; faceti aceasta prima voastra lucrare. Faceti ca rugaciunea voastra sa fie, ``Ia-ma, O Doamne, sa fiu cu totul al tau. Asez toate planurile mele la picioarele Tale. Foloseste-ma astazi in slujba Ta. Ramai cu mine, si fa ca tot lucrul meu sa fie facut in Tine.`` Aceasta este o chestiune zilnica. In fiecare dimineata consacra-te lui Dumnezeu pentru acea zi. Preda-ti toate planurile Lui, sa fie indeplinite sau abandonate dupa cum providenta Lui va indica. In acest fel zi dupa zi iti poti preda viata lui in mainile lui Dumnezeu, iar in acest fel viata ta va fi modelata tot mai mult dupa viata lui Hristos.``(85)

2. Citeste Cuvantul lui Dumnezeu zilnic.

``Luati timp sa studiatii Biblia, Cartea Cartilor. Nu a fost niciodata un timp ca acum in care sa fi fost atat de important ca urmasii lui Hristos sa studieze Biblia. . . . In Cuvantul lui Dumnezeu datoria ne este facuta clara, si tot ce are legatura cu viata religioasa este prezentata intr-un mod definit. Intregul plan de mantuire este descris, si ajutorul pentru suflet este aratat. Felul in care credinciosul poate fi complet este dezvaluit in Hristos.``(86)

``In meditatie principalul obiectiv este de a te potrivi si experimenta. O promptitudine in a crede fiecare fagaduinta fara nici o urma de indoiala, sa asculti fiecare porunca fara ezitare, sa ``stai in picioare desavarsit si complet in toata voia lui Dumnezeu``, acesta este adevaratul spirit al studiului Biblic. In meditatie tacuta este exercitata credinta, ca aceasta supunere este primita, ca totala predare fata de voia lui Dumnezeu este facuta, si asigurarea harului de a aduce la indeplinire promisiunile noastre este primita.``(87)

3. Continuua sa te rogi

``Un sentiment al propriei noastre slabiciuni si fragilitati ne va conduce sa ne incredem in Acela care are puterea sa ne mantuiasca, a carui placere este aceea de a da putere si curaj celui smerit, celui care se injoseste... Daca pastram biruinta asupra fortelor intunericului aceasta va fi prin rugaciune constanta, veghe perseverenta si aproape fara incetare.``(88)

``Rugaciunea neincetata este uniunea neintrerupta a sufletului cu Dumnezeu, astfel incat viata dela Dumnezeu curge in viata noastra; si de la viata noastra, puritate si sfintenie curg inapoi la Dumnezeu.``(89)

``Exista o lectie pe care toti tinerii crestini ar trebui sa o invete, si anume: Absoluta necesitate a partasiei zilnice cu Isus.... Ei sunt incapabili sa stea impotriva ispitelor lumii sau propriei lor vechi firi. Ei isi dau toata silinta sa lupte impotriva pacatului si sa ii slujeasca lui Dumnezeu, inasa nu au nici o putere. Ei nu au prins niciodata secretul: Domnul Isus Isi va continua lucrarea in mine, din ceruri in fiecare zi. Dar cu o conditie - sufletul trebuie sa ii acorde timp in fiecare zi ca EL sa imparta din dragostea si harul Lui.`` (90)

4. Petrece timp comunicand cu El.

``Toti cei care sunt invatati de Dumnezeu au nevoie de ora linistita de comuniune cu propriile lor inimi, cu natura si cu Dumnezeu. In ei trebuie sa fie descoperita o viata care nu este in armonie cu lumea, cu obiceiurile sau cu practicile ei; si ei au nevoie de o experienta personala in obtinerea unei cunoasteri a vointei lui Dumnezeu. Trebuie sa-L auzim in mod individual adresandu-Se inimii. Cand orice alt glas este redus la tacere si asteptam in liniste inaintea Sa, tacerea sufletului scoate si mai mult in evidenta glasul lui Dumnezeu. El ne porunceste: "Stati linistiti si sa stiți ca Eu sunt Dumnezeu" (Ps. 46,10). Aceasta este pregatirea eficienta pentru orice lucrare pentru Dumnezeu. In mijlocul unei multimi grabite si al incordarii in activitatile presante ale vietii, cel care este improspatat astfel va fi invluit de o atmosfera de lumina si pace. El va primi o noua provizie de tarie fizica si

mintală. Viata Sa va răspândi un miros plăcut si va da pe fată o putere divină care va ajunge la inimile oamenilor.``(91)

5. Continuua sa ramai in Isus – mori fata de sine, si lasa-L sa umple fiecare domeniu al vietii tale.

``Această unire cu Hristos, o dată realizată, trebuie păstrată. Hristos a zis: "Rămâneți în Mine, si Eu voi rămâne în voi. După cum mlădita nu poate aduce roadă de la sine, dacă nu rămâne în vită, tot asa nici voi nu puteti aduce roadă, dacă nu rămâneți în Mine". Aceasta nu este o atingere întâmplătoare si nici o legătură din când în când. Mlădita ajunge parte integrantă din vită. Revărsarea de viață, tărie si putere de rodire de la rădăcină la ramuri nu este împiedicată de nimic si curge neîntrerupt. Despărțită de vită, mlădita nu poate să trăiască. Nici voi, a zis Isus, nu puteti trăi despărțiti de Mine. Viata pe care ati primit-o de la Mine nu poate fi păstrată decât printr-o legătură neîntreruptă. Fără Mine nu puteti birui nici un păcat si nu puteti să vă împotriviți nici unei ispite."Rămâneți în Mine, si Eu voi rămâne în voi." A rămâne în Hristos înseamnă a primi fără încetare Duhul Lui si a trăi o viață de supunere fără rezerve în slujba Lui. Canalul de legătură între om si Dumnezeu trebuie să fie deschis continuu. După cum mlădita trage neîntrerupt seva din vita-de vie, tot astfel si noi trebuie să ne prindem de Isus si să primim de la El, prin credință, tăria si desăvârșirea Lui de caracter.``(92)

6. Supune-te cu recunostinta si urmeaza providentele lui Dumnezeu ce se deschid cu gratitudine

``Ce biruinta vei castiga cand vei invata sa urmezi providenta lui Dumnezeu cu o inima recunoscatoare, si o hotarare de a trai doar cu ochii atintiti la slava Lui, in boala sau in sanatate, in belsug sau in lipsa.``(93)

``Putem fi fericiti cand Il vedem pe Dumnezeu in totul. Cand Il putem vedea in incercare, avem mangaiere si alinare in suferinta noastra. Cand soarele prosperitatii zambeste, recunoastem ca binecuvantarea curge de la fantana vietii, iar cand incercarea sau suferinta sunt ale noastre, ne dam seama ca mana Domnului este in toate perplexitatile noastre, si asa ajungem sa intelegem sa stralucirea soarelui si umbra sunt necesare pentru a perfectiona caracterul credinciosului, si sa ii dea adevarata bucurie a increderii desavarsite in Dumnezeu; pentru ca prin credinta El priveste dincolo de lucrurile care se vad la lucrurile care nu se vad. El spune,`` Prea iubitorilor, acum sîntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s'a arătat încă. Dar știm că atunci cînd Se va arăta El, vom fi ca El; pentrucă Îl vom vedea așa cum este.`` (94)

7. Grabeste-te sa recunosti si sa iti marturisesti pacatul

``Exista o mare nevoie de o pocainta si o marturisire venite dintr-o inima sincera. Aceia care nu si-au smerit sufletele inaintea lui Dumnezeu recunoscandu-si vina, nu au indeplinit inca prima conditie pentru acceptare. Daca nu am experimentat acea pocainta de a nu fi fost pocăit, si nu ne-am marturisit pacatul cu umilinta adevarata a sufletului si un duh mahnit, urand nelegiuirea noastra, nu am cautata niciodata cu adevarat iertarea pacatelor; si daca nu am cautat niciodata, nu am gasit niciodata pacea lui Dumnezeu. Exista instructiuni date in mod explicit cu privire la acest lucru. Marturisirea pacatului, fie in public sau in particular, ar trebui simtita din inima si exprimata liber. Nu trebuie sa fie luata cu sila de la pacatos. Nu trebuie sa fie facut intr-un mod usuratic si nepasator, sau sa fie obtinuta cu forta de la cei care nu si-au dat seama de caracterul respingator al pacatului. Marturisirea care este amestecata cu lacrimi si parere de rau, care se revarsa din adancul sufletului, isi gaseste drumul catre Dumnezeul milei infinite.``(95)

8. Recunoaste in fiecare situatie o ocazie de a aduce rod.

``Cand traim prin credinta in Fiul lui Dumnezeu, roadele Duhului se vor vedea in vietile noastre; nu va lipsi nici unul.``(96)

``Trebuie să aibă loc un schimb între a primi si a da altora. Aceasta ne uneste ca împreună lucrători cu Dumnezeu. Aceasta este lucrarea întregii vietii a crestinului. Cel care-si va pierde viata o va afla. Capacitatea de a

primi uleiul sfânt din cei doi măslini este sporită pe măsură ce primitorul revarsă din sine uleiul acela sfânt în cuvânt și faptă pentru a satisface nevoile altor suflete. O scumpă și satisfăcătoare lucrare este aceea de a primi fără încetare și a da mai departe fără încetare. Avem nevoie și trebuie să avem provizii proaspete în fiecare zi. Și cât de multe suflete putem ajuta comunicând cu ele. Tot cerul asteaptă canale prin care să poată turna uleiul sfânt, pentru a fi o bucurie și o binecuvântare pentru alții.”(97)

9. Continuă să practici credința.

”Sunt mulți cei care, deși se luptă să pazească poruncile lui Dumnezeu, au puțină pace sau bucurie. Aceasta lipsă în experiența lor este rezultatul unui eșec în practicarea credinței. Ei umblă ca și cum ar fi într-un pământ sărat, o pustie. Ei cer puțin, când ar putea să ceară mult; pentru că nu există limită la binecuvântările lui Dumnezeu.... Prin credință, fiecare deficiență a caracterului poate fi umplută, orice murdarie curățată, fiecare greșeală corectată, fiecare punct tare dezvoltat.”(98)

10. Menține relații pioase cu ceilalți.

”Atunci când cineva, care mărturiseste că îți servește lui Dumnezeu, îți face rău sau îți vatămă pe un frate, el reprezintă în mod fals caracterul lui Dumnezeu față de acel frate dar răul trebuie să fie mărturisit, iar el trebuie să-și recunoască drept păcat, pentru că să fie în armonie cu Dumnezeu. Poate că fratele nostru ne-a făcut un rău mai mare decât i-am făcut noi, dar aceasta nu micșorează cu nimic răspunderea noastră. Dacă atunci când venim înaintea lui Dumnezeu ne aducem aminte că cineva are ceva împotriva noastră, trebuie să lăsăm darul nostru de rugăciune, de mulțumire, darul de bunăvoie, și să mergem la fratele cu care suntem dezbinăți, să ne mărturisim păcatul cu umilință și să-i cerem iertare.”(99)

”Mantuitoarea declară că dacă cineva are ceva împotriva noastră, ar trebui să ne străduim să îi ușurăm mintea, și, dacă este posibil, să îndepărtăm acele sentimente din ea, înainte ca darul nostru să fie acceptat înaintea lui Dumnezeu. Aceasta lecție este de o importanță specială pentru biserică din acest timp. Mulți sunt zeloși în serviciile religioase în timp ce diferite nefericite există între ei și frații lor, lucruri care se află în puterea lor să le înlăture, și pe care Dumnezeu le cere să le îndepărteze înainte ca El să poată accepta serviciile lor. Hristos a arătat atât de clar calea creștinului în această chestiune, încât nu ar trebui să existe nici un semn de întrebare în mintea lui cu privire la datorია sa.”(100)

11. Nu purtați de grijă firii pământesti.

”Noi nu trebuie să ne punem de prisos în calea ispitei. Dacă prin asocierea cu lucrurile lumesti în căutarea plăcerii, prin conformarea cu practicile lumesti, prin unirea intereselor noastre cu necredincioșii, ne așezăm picioarele în calea ispitei și pacatului, cum putem atunci să ne așteptăm ca Dumnezeu să ne păzească de cadere.”(101)

12. Căutați să fiți umpluți cu Duhul Sfânt.

”Deci, care este secretul plinătății Duhului Sfânt, al vieții Sale pline de pace, putere și dragoste? Noi răspundem: Predarea absolută și necalificată a vieții noastre înaintea lui Dumnezeu, ca El să facă voia Lui și nu a noastră. Astfel, când ne predăm pacatele și credem, primim Duhul Sfânt, deci când ne predăm viciile și credem, suntem umpluți cu Duhul Sfânt. Primirea Duhului este răspunsul lui Dumnezeu la pocăință și credință; plinătatea Duhului este răspunsul lui Dumnezeu la predare și credință. La convertire Duhul intră; la predare Duhul, care deja a intrat, își ia controlul cu totul. Condiția umană supremă a plinătății Duhului este o viață cu totul predată lui Dumnezeu ca El să facă voia Lui.”(102)

Rezumatul capitolului:

Mentinand noua viata

Pentru a mentine o viata deplina se cere predare zilnica – o predare fara echivoc unde noi nu numai ca Il lasam pe Dumnezeu sa Isi puna mana; ci noi ne luam mana; o luand zilnic vointa noastra de la Satana si daruind-o lui Dumnezeu; luand Cuvantul lui Dumnezeu; vorbind cu Dumnezeu despre ceea ce am citit si primind indrumarea Lui pentru acea zi; o urmare a providentelor deschise de Dumnezeu cu o inima plina de multumire; si mentinerea relatiilor pioase cu altii. Mare este nevoia de a ne recunoaste in mod cinstit defectele inaintea lui Dumnezeu, iar acolo unde este potrivit si sub calauzirea lui Dumnezeu, si inaintea oamenilor. Mentinerea de relatii pioase cu altii nu ar trebui sa fie trecut acu vederea. Aduceti-va aminte ca in toate acestea noi murim zilnic fata de noi insine, o viata care inseamna ca mentinem o dependenta, in care Dumnezeu duce grija, El planuieste, indruma, si infaptuieste pentru noi – El fara indoiala ne va folosi ca sa isi implineasca voia, insa va fi foarte clar in aceasta indrumare, si vom descoperi ca este o bucurie sa urmam indrumarea Lui.

⁸⁵ White, E.G., Faith I Live By, p. 123.

⁸⁶ White, E.G., Youth Instructor, May 18, 1893.

⁸⁷ Murray, A., The Inner Life, p. 62.

⁸⁸ White, E.G., Review & Herald, January 10, 1856.

⁸⁹ White, E.G., Steps to Christ, p. 97.

⁹⁰ Murray, A., The Secret of Fellowship, p. 8.

⁹¹ White, E.G., Ministry of Healing, p. 58.

⁹² White, E.G., Desire of Ages, p. 676.

⁹³ White, E.G., Gospel Workers, p. 373.

⁹⁴ White, E.G., Signs of the Times, August 21, 1893.

⁹⁵ White, E.G., Signs of the Times, March 16, 1888.

⁹⁶ White, E.G., Desire of Ages, p. 676.

⁹⁷ White, E.G., Testimonies, Vol. 6, pp. 116, 117.

⁹⁸ White, E.G., Conflict In Courage, p. 359.

⁹⁹ White, E.G., Mount of Blessing, p. 58.

¹⁰⁰ White, E.G., Selected Messages, Vol. 2, p. 220.

¹⁰¹ White, E.G., Review & Herald, April 14, 1904

¹⁰² McConkey, J., The Three-Fold Secret of the Holy Spirit, p. 43.

Viata descrisa

O viata de consacrare completa

Ia viata mea, si fa-o Doamne consacrata Tie.

Ia mainile mele si fa-le sa se miste la impulsul dragostei Tale.

Ia picioarele mele si fa-le iuti si frumoase pentru Tine.

Ia vocea mea si fa-ma sa cant totdeauna pentru Imparatul meu.

Ia buzele mele si umple-le cu solii de la Tine

Ia argintul si aurul meu, nu voi pastra nimic.

Ia clipele si zilele mele, fa sa treaca in lauda nefarsita.

Ia mintea mea si foloseste fiecare putere asa cum vei vrea.

Ia vointa mea si fa-o a Ta, si nu va mai fi a mea.

Ia inima mea, este a Ta, va fi tronul Tau regal.

Ia dragostea mea, Dumnezeuul meu, pun la picioarele Tale comoara ei.

Ia-ma si voi fi pentru totdeauna al Tau cu totul.

Francis R. Havergal

O viața de încredere completa

Pacea perfecta a lui Dumnezeu este ca un rau plin de slava,
Victorioasa peste toate in cresterea ei stralucitoare,
Si totusi curge perfect, mai plina in fiecare zi,
Si totusi creste perfecta, mai adanca in toata calea.

Ascunsa in causul palmei Sale binecuvantate,
Niodata dusmanul nu poate urma, nici un tradator nu poate sta,
Nici un val de ingrijorare, nici o umbra de grija,
Nici un curent de graba nu atinge duhul aici.

Fiecare bucurie sau incercare vin de la Dumnezeu de sus,
Date copiilor sai ca un act al dragostei;
Sa li incredintam totul sa faca pentru noi,
Aceia care se incred in El cu totul, Il gasesc cu totul adevarat.
Increzandu-se in Iehova, inimile sunt cu totul binecuvantate
Gasind dupa fagaduinta, perfecta pace si odihna!

Francis R. Havergal

Ganduri cheie pentru biruinta

Biruinta este o persoana, si nu un comportament.

Cu cat Il am mai mult pe Isus in viata mea, cu atat mai mult am sfintenia in viata mea.

Dumnezeu nu ne iubeste pentru ca suntem buni, ci ca sa ne faca buni.

Cel mai neprihanit sfant, este cel mai cinstit pacatos.

Limbajul biruintei este "da" si "multumesc".

Noi nu avem nici intelepciunea nici taria de a avea o biruinta, insa putem intelege si accepta procesul.

Cand ne luptam cu ispita, in loc sa lucram la ispita – unde nu este batalia, mai bine lucreaza mai departe la pocainta si predare – unde este de fapt batalia!

Tine-ti ochii la Dumnezeu; nu la circumstantele in care te afli.

Voia lui Dumnezeu; nimic mai mult, nimic mai putin, nimic altceva!

Binecuvantarile lui Dumnezeu sunt deseori furnizate in ambalaje mai aspre.

Doamne, fa-ma telefonul tau mobil!

El nu numai ca mi-a luat pacatele la cruce, el m-am dus la cruce! (Rom. 6:11)

Haideti sa fim crestini "fara limita"! Noi fie suntem crestini "fara limita", sau crestini ce Il "limiteaza pe Dumnezeu"!

Tatal Meu este la carma.

A astepta este bine, daca Dumnezeu este cel care trebuie sa fie ingrijorat.

Acest ghid de studiu, initial a fost pregatit pentru o serie de lecturi la programul CAMPUS la Universitatea Michigan in Ann Arbor, MI. De atunci a fost revizuit de cateva ori si este temelia seminarului Viata deplina, tinut de Dan Augsburg. Copiere limitata a acestui ghid de studiu cu drepturi de copiere este permisa doar in scopuri de studiu. Va rugam contactati-ne pentru orice copiere inafara de asta.

Aflati mai multe despre Path2Life Ministries la path2prayer.com. Vei gasi informatii cu privire la organizatia noastra, multe resurse despre rugaciune, biruinta si o viata deplina.

Dan poate fi contactat pe adresa path2prayer@yahoo.com